

העז"ה
נצח!

הגדת יום העצמאות

על

חרבות ברזל

המשפ"ע • 2024

תוכן עניינים

המטרה: להרים את הרוח והמקט!

הקדמה ומדריך למעיין	עמ' 3
סדר תפילת ליל יום העצמאות	עמ' 4
סדר סעודת העצמאות	עמ' 12
 חצי כוס ראשונה: לחיי האחדות	עמ' 14
 חצי כוס שניה: לחיי הגבורה	עמ' 19
 חצי כוס שלישית: לחיי החיים	עמ' 25
 חצי כוס רביעית: לחיי צדקת הדרך	עמ' 30
 כוס חמישית: לחיי התקווה	עמ' 35
נספחים	עמ' 38

הקדמה

שמנו לביא, חנה, נעה, הדס וטל.
ההגדה הזו מאחדת לתוכה הרבה מאוד מהאור
שציוו לנו הנופלים ומהערבות ההדדית הפועמת בנו.

קיימות הגדות יום-העצמאות רבות, ואנו ממליצים
בחום לעיין בהם. הם היו ההשראה שלנו, מי שהבינו
ש"הַגְדֵּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ! הֵינּוּ שְׂמֵחִים". (תהלים קכ"ו)
ההגדה הזו, אמנם, היא ייחודית ליום העצמאות
התשפ"ד, 2024, ה-76; יום עצמאות שנחגג בתקופת
מלחמה כשנכון לרגע כתיבת שורות אלה אחינו עדיין
זועקים אלינו מהשבי.

מטרתנו –

להרים את המבט אל רוח הלוחמים שבכל הדורות,
לינוק כוח מהשורשים שלנו ומהנס שביום הזה;

להרים את הרוח שהיא המנוע להמשך הניצחון
במלחמה, ולהתעודד ממה שיש סביבנו ובתוכנו.

נסיים בדברי רס"ן איל שומינוב הי"ד:
שימו ידיים. עד הניצחון!"

מדריך למעיין

ההגדה מכילה 2 חלקים:

תפילת ליל יום העצמאות הנהוגה זה שנים
רבות,

וסדר סעודת ליל העצמאות.
בסעודה נקרא יחד את ה'הגדה', שמכילה 5
חלקים המסומלים ע"י 5 כוסות.

לכל כוס תבנית זהה:

- ▲ עמוד נושא + תמונה מתערוכת 'משיב הרוח'
- ▲ עמוד חידות שיר+נתונים חיוביים מהמלחמה, 761 חידות
- ▲ עמוד סיפור ממלחמות התנ"ך, דרך מגילת העצמאות, ועד היום
- ▲ עמוד משחק
- ▲ ועמוד שירים.

כל הזכויות שמורות עבור כותבי ובעלי התכנים המצורפים
להגדה. את ההגדה ניתן להפיץ ולהדפיס, נא לשמור על
קדושת החוברת. להערות והארות: lavipeles@gmail.com

סדר תפילת ליל יום העצמאות

לובשים בגדי חג. החזן והקהל אומרים פסוק פסוק בנעימה. יש הנוהגים לשיר את הפסוקים המודגשים

פרק ק"ז

הָדוּ ל-ה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: יֹאמְרוּ גְאוּלֵּי ה' אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד-צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמְּעַרְבֵּי מִצְרָן
וּמֵיָם: תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ עֵיר מוֹשֵׁב לֹא מָצְאוּ: רַעֲבִים גַּם-צִמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיִּצְעֲקוּ אֱלֹהֵי בְצֹר
לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׁרָאֵל לָלֶכֶת אֶל-עִיר מוֹשֵׁב: **יֹדוּ ל-ה' חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:**
כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שְׂקָקָה וְנֶפֶשׁ רָעָבָה מִלֹּא-טוֹב: יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עָנִי וּבְרָזָל: כִּי הִמְרֹו אִמְרֵי-ל וַעֲצַת עֲלִיוֹן
נֶאֱצוּ: וַיִּכְנַע בַּעֲמֹל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֲזָר: וַיִּצְעֲקוּ אֱלֹהֵי בְצֹר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק: **יֹדוּ ל-ה' חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:** **כִּי-שָׁבַר דָּלָתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרָזָל גִּדְּעַ:** אֲוִלִים מִדֶּרֶךְ
פִּשְׁעָם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְּעֲנוּ: כָּל-אֲכָל תִּתְּעֵב נֶפְשָׁם וַיִּגְּיוּ עַד-שַׁעְרֵי מָוֶת: וַיִּצְעֲקוּ אֱלֹהֵי בְצֹר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: **יֹדוּ ל-ה' חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:** **וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו**
בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים: הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי ה' וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה: וַיֹּאמְרוּ וַיַּעֲמִד רוּחַ
סַעֲרָה וַתִּרְוּמֵם גָּלְיוֹ: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נֶפֶשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגֵג יַחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשֹׁכּוֹר וְכָל-חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע:
וַיִּצְעֲקוּ אֱלֹהֵי בְצֹר לָהֶם וּמִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יִקָּם סַעֲרָה לְדָמָמָה וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי-יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם
אֶל-מַחוּז חֲפָצָם: **יֹדוּ ל-ה' חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:** **וַיִּרְמְמוּהוּ בְּקֹהֲלֵעָם וּבְמוֹשָׁב זִקְנֵיהֶם יִהְלְלוּהוּ:** יֵשֶׁם נְהִירוֹת
לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֻן: אֲרָץ פָּרִי לְמַלְחָה מְרַעֶת יֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאֲגַם-מַיִם וְאֲרָץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם:
וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכּוֹנְנוּ עֵיר מוֹשֵׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה: וַיִּבְרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהִמָּתָם
לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֶצֶר רָעָה וַיִּגּוּן: שִׁפְךָ בּוֹז עַל-נִדְיָבִים וַיִּתְּעַם בְּתַהוֹ לֹא-דֶרֶךְ: וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיוֹן מֵעוֹנֵי וַיִּשָּׁם
כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וְכָל-עוֹלָה קֹפֶצָה פִּיהָ: מִיַּחֲכָם וַיִּשְׁמְרֵאֲלָה וַיִּתְּבוֹנְנוּ חֲסִדֵּי ה':

פרק צז

ה' מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני ה' מלפני אדון כלהארץ: והגידו השמים צדקו וראו כלהעמים כבודו יבשו | כלעבדי פסל המתהללים באילים השתחוו לו כלהלים: שמעה ותשמח | ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיה ה': כיאתה ה' עליון על כלהארץ מאד נעלית על כלהלים: אהבי ה' שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ב-ה' והודו לזכר קדשו:

שרים:

פרק צ"ח

מזמור שירו ל-ה' | שיר חדש כינפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע ה' ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו | ואמונתו לבית ישראל ראו כלאפסיארץ את ישועת א-להינו: הריעו ל-ה' כלהארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ל-ה' בכנור בכנור וקול זמרה: בחצרות וקול שופר הריעו לפני ה' המלך ה': ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה נהרות ומחאו כף אחד הרים ורננו: לפני ה' כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

החזן והקהל שרים:

הַתְּעוֹרָרִי, הַתְּעוֹרָרִי, כִּי בָּא אוֹרְךָ קוֹמִי אוֹרִי, עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי, כְּבוֹד ה' עֲלֶיךָ נִגְלָה:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ

לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי, מֶה תִּשְׁתַּוְּחִי וּמֶה תִּתְהַמֵּי, בְּךָ יִחְסוּ עַנְיֵי עַמִּי, וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּה:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי, וְאֶת ה' תַּעֲרִיצִי, עַל יַד אִישׁ בֶּן פֶּרֶצִי, וְנִשְׁמְחָה וְנִגִּילָה:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ

מתפללים תפילת ערבית של חול, במנגינת חג

(יש המוסיפים 'על הניסים' בברכת 'מודים' – ראה נוסח בעמ' 36)

תפילת הלל לליל יום העצמאות

יש נוהגים לומר ביום העצמאות הלל בשם ומלכות גמ בערב

ברוך אתה ה' א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וצונו לקרוא את ההלל.

הללו ל-ה' הללו עבדי ה' הללו את-שם ה' : יהי שם ה' מברך מעתה ועד-עולם :
ממזרח-שמש עד-מבואו מהלל שם ה' : רם על-כל-גוים ה' על השמים כבודו : מי כ-ה'
א-להינו המגביהי לשבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ : מקימי מעפר דל מאשפת
ימים אביון : להושיבי עם-נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי עקרת הבית אם-הבנים שמחה
הללו-ה' :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז : היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור : ההרים רקדו כאילים גבעות כבני-צאן : מהלך הים כי
תנוס הירדן תסב לאחור : ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני-צאן : מלפני אדון חולי
ארץ מלפני א-ל-לוח יעקב : ההפכי הצור אגם-מים חלמיש למעינו-מים :

לא לנו ה' לא לנו כי-לשמה תן כבוד על-חסדך על-אמתך : למה יאמרו הגוים איה-נא
א-להיהם : וא-להינו בשמים כל אשר-חפץ עשה : עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם :
פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון :
ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא-יהגו בגרונם : כמוהם יהיו עשייהם כל
אשר-בטח בהם : ישראל בטח ב-ה' עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בטחו ב-ה' עזרם ומגנם
הוא : יראי ה' בטחו ב-ה' עזרם ומגנם הוא :

ה' זָכְרָנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ יִרְאֵי ה' הַקְטַנִּים
עַם־הַגְּדֹלִים : יִסֹּף ה' עָלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם : בְּרוּכִים אַתֶּם לַ־ה' עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַ־ה' וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי־אָדָם : לֹא הִמָּתִים יְהַלְלוּ־הָ וְלֹא כָל־יָרְדִי דוּמָה :
יח וַאֲנַחְנוּ נְבָרֶךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־הָ :

אֶהְבֹּתִי כִּי־שָׁמְעָא ה' אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי : כִּי־הָטָה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא : אֶפְפוּנִיא
חֲבַל־מָוֶת וּמִצָּרִי שְׁאוֹל מִצָּאוֹנִי צָרָה וַיִּגְוֹן אֶמְצָא : וּבִשְׁם־ה' אֶקְרָא אָנָּה ה' מַלְטָה
נַפְשִׁי : חֲנוּן ה' וְצַדִּיק וְאֶל־הֵינֹו מְרַחֵם : שֹׁמֵר פְּתָאִים ה' דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבִי נַפְשִׁי
לְמִנוּחַיִכִּי כִּי־ה' גָּמַל עָלַיִכִּי : כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי :
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד : אֲנִי אֶמְרֹתִי
בַּחֲפָזִי כָל־הָאָדָם כֹּזֵב :

מִה־אֲשִׁיב לַ־ה' כָּל־תִּגְמוּלוֹהִי עָלַי : כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא : נִדְרֵי לַ־ה'
אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : יִקָּר בְּעֵינַי ה' הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו : אָנָּה ה' כִּי־אֲנִי עֹבְדְךָ
אֲנִי־עֹבֵדְךָ בְּרֶאֱמַתְךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי : לָךְ־אֲזַבֵּחַ זָבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא : נִדְרֵי לַ־ה'
אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : בַּחֲצָרוֹתַי בֵּית ה' בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ־הָ :

הָלָלוּ אֶת־ה' כָּל־גּוֹיִם שְׂבָחוּהוּ כָּל־הָאֲמִיּוֹת : כִּי גָבַר
עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאֶמֶת־ה' לְעוֹלָם הַלְלוּ־ה' :

החזן אומר את כל אחד מארבעת הפסוקים הבאים,

והקהל עונה "הודו לה' כי טוב כי לאולם חסדו"

הוֹדוּ לַ־ה' כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי ה' כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :

מִן־הַמִּצַּר קִרְאתִי יְיָ עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ : ה' לִי לֹא
אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם : ה' לִי בַּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה
בְּשִׁנְאֵי : טוֹב לַחֲסוֹת בַּ־ה' מִבִּטָּח בָּאָדָם : טוֹב לַחֲסוֹת
בַּ־ה' מִבִּטָּח בְּנָדִיבִים : כָּל־גּוֹיִם סִבְּבוּנִי בְּשֵׁם ה' כִּי
אֲמִילָם : סִבְּבוּנִי גַם־סִבְּבוּנִי בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילָם : סִבְּבוּנִי
כְּדַבּוּרִים דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילָם : דָּתָה
דְּחִיתַנִּי לְנִפְלֹן ה' עֲזָרְנִי : עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וְיִהְיֶה־לִּי
לִישׁוּעָה : קוֹל רִנָּה וְיִשׁוּעָה בְּאֵהֱלִי צְדִיקִים יִמִּין ה'
עֲשֶׂה חֵיל : יִמִּין ה' רֹמֶמָה יִמִּין ה' עֲשֶׂה חֵיל : לֹא
אֲמוֹת כִּי־אֲחִיהָ וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְיָ : יִסֹּר יִסְרֵנִי יְיָ
וּלְמִוֹת לֹא נִתְּנָנִי : פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אֲבֹאֲבָם אֲוֹדָה
יְיָ : זֶה־הַשַּׁעַר לַ־ה' צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ :

קוראים כל פסוק פעמיים:

אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתַנִּי וַתִּהְיֶה־לִּי לִישׁוּעָה :
אָבֹן מֵאֲסוּי הַבּוֹגִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פָּנָה :

מֵאֵת ה' הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאת בְּעֵינֵינוּ :
זֶה־הַיּוֹם עֲשֶׂה ה' נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ :

החזן קורא והקהל חוזר אחריו:

אֲנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא
אֲנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא
אֲנָא ה' הַצְּלִיחָה נָא
אֲנָא ה' הַצְּלִיחָה נָא

קוראים כל פסוק פעמיים:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה' בִּרְכֻנוֹכֶם מִבֵּית ה' :
אֶל־לֹא ה' וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ־חַג בְּעִבְתֵּימָם
עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ :
אֶל־לִי אֶתָּה וְאֲוֹדָךְ אֶל־לֵהִי אֲרוֹמָמְךָ :
הוֹדוּ לַ־ה' כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :

יְהַלְלוּךָ ה' אֶל־לֵהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנְךָ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ
וַיִּפְאֲרוּ וַיְרֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ, כִּי
לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָא לְזִמְרָה כִּי מְעוֹלָם וְעַד
עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה ה', מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁבָּחוֹת.

החזן אומר קדיש 'יתקבל'

תפילה לשלום המדינה

אבינו שבשמים, צור ישראל וגואלו, בָּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, ראשית צמיחת גאֻלָּתנו. הִגְן עָלֶיךָ בְּאַבְרַת חֲסִדֶּךָ, וּפְרַשׁ עָלֶיךָ סֶכֶת שְׁלוֹמֶךָ, וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתֶּךָ לְרֹאשֵׁיךָ, שְׁרִיף וְיוֹעֲצִיךָ, וְתִקְנֶם בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חֲזַק אֶת יְדֵי מְגִנֵּי אֶרֶץ קְדֻשָּׁנוּ, וְהִנְחִילֵם אֶל-לִהְיוֹנוּ יְשׁוּעָה וְעֲטָרַת נֶצְחון תְּעַטְרֵם, וְנִתַּת שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁמִיחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ.

וְאֵת אַחֲיוֹנוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל פָּקֵד נָא בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֵם מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מְשֻׁכָּן שְׁמֶךָ, כְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ: "אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבָּצֶךָ ה' אֶל-לִהְיֶךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. וְהִבִּיאֶךָ ה' אֶל-לִהְיֶךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ, וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ" (דברים ל').

וְיַחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ. וּשְׁלַח לָנוּ מִהֲרָה בֶּן דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךָ, לְפָדוֹת מַחְכֵּי קֶץ יְשׁוּעָתְךָ. הוֹפֵעַ בְּהִדָּר גָּאוֹן עֲזָךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס: "ה' אֶל-לִהְיֶי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה". אָמֵן סְלַח.

תפילה לשלום אחינו שמפונים מבתיים

הרחמן הוא יוליכנו במהרה קוממיות בארצנו, וישובו אחינו לגבולם ולבתיים.

תפילה על חיילי צה"ל והאזרחים שבקו האש

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֶל-לִהְיוֹנוּ וְאַל-לִהְיֶי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲזֹק וְתִשְׁמֹר אֶת חַיְלֵי צָבָא הַהִגָּה לְיִשְׂרָאֵל וְכוּחוֹת הַבְּטָחוֹן וְכָל הָאֲזָרָחִים בְּקוֹ הָאֵשׁ, הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמֹר אֶרְצֵנוּ וְעָרֵי אֶל-לִהְיוֹנוּ. יִתֵּן ה' אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ נִגְפִים לְפָנֵיהֶם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצִּלָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם. יְדַבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַּחֲתֵיהֶם וַיַּעֲטֵרם בְּכֶתֶר יְשׁוּעָה וַיַּעֲטֵרַת נֶצְחון. וַיִּקְנֵם בָּהֶם הַכְּתוּב: כִּי ה' אֶל-לִהְיֶיכֶם הַחֲלֹץ עִמָּכֶם לְהַלָּחֵם לָכֶם עִם אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם, וְנֹאמַר אָמֵן.

תפילה על החלמת הפצועים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֶל-לִהְיוֹנוּ וְאַל-לִהְיֶי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּשְׁלַח מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף לְכָל הַפְּצוּעִים בַּמַּעֲרָכָה. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֹא רַחֲמִים עָלֵיהֶם לְהַחֲלִימָם וּלְרַפְּאֵתָם וּלְהַחְיֹתָם, וְיִשְׁלַח לָהֶם מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל אֲבִירֵיהֶם וּלְכָל גִּידֵיהֶם בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף, הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזַמַּן קָרִיב. וְנֹאמַר אָמֵן.

תפילה על השבויים והחטופים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֶל-לִהְיוֹנוּ וְאַל-לִהְיֶי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲזֹק וְתִנְצֹר אֶת אַחֲיוֹנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַשְּׁבוּיִים וְהַשְּׁבוּיּוֹת, בַּעֲבוּר שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים בַּעֲבוּרָם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֹא רַחֲמִים עָלֵיהֶם, יִשְׁמְרֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצִּלָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם, יוֹצִיאֵם מִחֲשָׁן וְצִלְמוֹת וְיִשְׁיבֵם מִהֲרָה לְחִיק מִשְׁפָּחוֹתֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן. אַחֲיוֹנוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה וּבִשְׁבִיָּה, הָעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה, הַמְּקוּם יָרַחם עָלֵיהֶם, וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָהּ, וּמִשְׁעָבוֹד לְגֻאֲלָהּ, הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְנֹאמְרוּ אָמֵן.

פּוֹתֵחִים אֶת אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ וְאוֹמְרִים פֶּסוּק בִּפְסוּק:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֶחָד.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים (שלוש פעמים)

הַחֵזֶן אומר והקהל חוזר אחרי:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ וְלָנוּ וְגַאֲל אוֹתָנוּ מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת.
הוּא יִגְאֹל אוֹתָנוּ בְּקִרְבֵּי וִיקַבֵּץ נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:
וְכִי-תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל-הַצָּר הַצָּר אֶתְכֶם וְהִרְעִיתֶם בַּחֲצָצְרוֹת וּנְזִכְרֹתֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם:
וּבְלִיֹּם שְׂמֹחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצָצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם
וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

תְּקַעִים כְּשׁוֹפֵר תִּקְעָה גְדֹלָה, וְאוֹמְרִים כָּל רֹאשׁ:

לְשָׁנָה הַבֹּאָה בִּירוֹשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂכַשְׁם שְׂזַכֵּנוּ לְאַתְחֻלַּת דְּגֹאֻלָּה, כֵּן נִזְכֶּה לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר שֶׁל מֹשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה בִּימֵנוּ.

שְׂרִים בְּמִנְיַת הַתְּקוּלָה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ה' אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחִלָּמִים. אֲזַי יִמָּלֵא שְׁחֹק פִּינוֹ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה אֲזַי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם
הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם-אֱלֹהֵי. הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמִיחִים. שׁוֹבָה ה' אֶת-שְׁבִיתָנוּ כְּאַפִּיקִים
בְּנֶגֶב. הִזְרִיעַ בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הָלוֹךְ יֵלֵךְ | וּבָכָה נִשָּׂא מִשְׁדֵּה-הָאָרֶץ בְּאִיבּוֹא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֶלְמָתִיו.

סוֹפְרִים סְפִירַת הָעוֹמֵר, עֲלִינוּ לַשְּׂבִיחַ, וְקִדִּישׁ. מְסִימִים כְּשִׁירָת:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאת הַמֹּשִׁיחַ, וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמָה - עִם כָּל זֶה אַחֲכָה לוֹ, בְּכָל יוֹם שִׁיבּוֹא.

מְבָרְכִים אֶחָד אֶת הַשֵּׁן: "מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה וְלִגְאֻלָּה שְׁלִימָה!"

סדר סעודת ליל יום העצמאות

לפני הסעודה:

יש הנוהגים להדליק נר, ללא ברכה.
להאיר את הלבבות ולזכר כל חללי ישראל

מציבים כיסא ריק, למען החטופים שישוּבו, ותולים עליו תמונה או תפילה לשובם.

עורכים את השולחן בצורה חגיגית.
אפשר לרשום לכל משתתף את שמו באמצעות מגיני דוד (מצ"ב)

מסדרים קערה ובה פירות שבעת המינים, שנתברכה בהם ארץ ישראל. במרכזה יש נוהגים להציב מאכלי חלב ודבש. ואומרים:

הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֵׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם, וּבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: (דברים כ"ו, ט"ו)

בסעודה:

מברכים ברכת "המוציא" על לחם ומצה.
(מנהג הרב יואל בן נון – ראו עוד בספר 'נס קיבוץ גלויות' בהוצאת ידיעות ספרים)

זכר לקרבן 'תודה', קרבן אותו היה מביא האדם לבית המקדש כשרצה להודות על חלקו. יחד עם הקרבן היו מביאים לחמים ומצות, ומזמינים אורחים רבים שישעודו וישתתפו בשמחה ובסיפור הנס.

בנוסף, כסמל לגאולה שבין פסח (בו אוכלים מצה) לשבועות (בו היו מקריבים בבית המקדש 2 חלות סולת).

אופציות לסעודה:

מאכלים לאומיים, כדוגמת פלאפל למתכון לפלאפל במסגרת 'מבצע דוגו':

מאכלים מעדות שונות קישור למתכונים:

לקינוח:

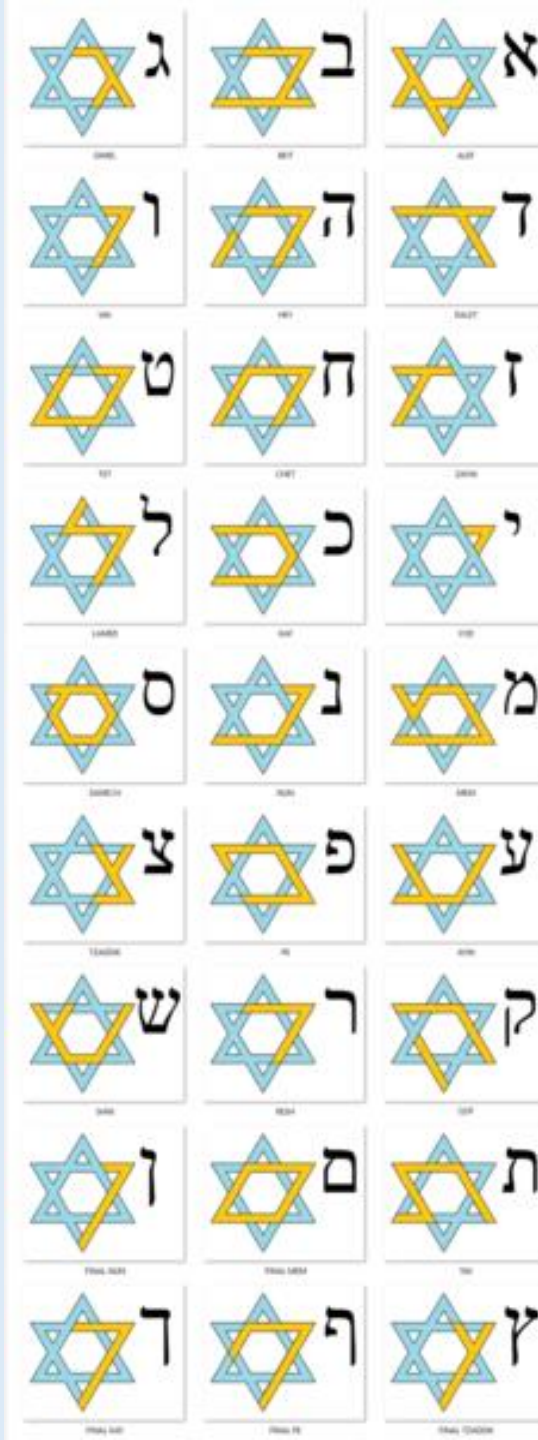

מתכונים אהובים של אחינו החטופים, באתר 'טעם של בית':

עוגת עצמולדת 76 לישראל:

מצלמים איחולים ואלו יתאספו לברכה לעם ישראל בזכות הנופלים, לאורם ולקידוש החיים. להרחבה:

פתיחה לסדר העצמות

מתחלה בגלות היו אבותינו
ועתה קרבנו המקום לעבודתו.
יושבים, מפריחים, ומפתחים את ארץ סגלתו.

ובעת משבר וחדלון,
בעת הגלות תוצאת אותו קלון,
השם שאיפת חיינו אוקסימורון.
קמו אלפי בני עוולה בצורה געולה,
על בני אמה רחומה ומעלה,
גרעין הפרי והסגלה,
ויבזזו, ויאנסו, ויהרגו
כל אשר בידם.
ויחגגו בעריהם כביום אידם,
וכל הרחובות נמלאו מדם,
כביכול א-לוה נכנע לשדם.
אך זה כנגד זה עשה האל,
והקים בנים אמיצי כח בישראל,
הגיעו לאסוף חרפה
ולהציל כבוד מהתחלל,
להודיע כי עבר חרבן וכעת זמן גואל.
וואזרו חרבות ברזל וקשת גבורים,
ואף נקם השיבו לצוררים,
והשקום מי לענה
והאכילום מרורים,
והא-ל נחם דרך ארץ פלשתים,
ולא נזדעקו 'כלנו מתים',
אף שהיו בם פגעים לא מעטים,
לא רך לבבם ולא היו חתים,
ועשו פלילה באויבים העזתים.
לפיכך צריך לומר כל אחד שלכם,
איש ואשה אשר עצרו מהלכם,
התנדבו בקטיוף
או שלפו לקרב אקדחם,
ולספר אף לעצמו ולהוציא בשפתים:
'ועברתי אני לנגף את מצרים,
אני ולא מלאך, אני ולא שרף,
אני ולא שליח,
אני בעזרת הא-ל! ולא אחר.'

כתב: איתן ולנר

הלאינו משפחה מורחבת, חברים, מפונים, משפחה שכולה, שכנים.

כלנו יחד גיתי וניכל, כל דצריך ייתי וישמח.

השתא הכי, לשנה הבאה כלנו יחד.

השתא אחינו חטופים, לשנה הבאה כלנו בני חרין.

(הוסיפו עוד מלבכם)

בדיקת וביטול 'חמץ'

הנני מוכן ומזמן לקיים מצוות עשה של: "וזהבית לרעך כמוד",

ומצוות לא תעשה של: "לא תשנא את אחיך בלבבך".

כל טינה ושנאה שיש ברשותי על אדם מישראל שראיתי ושללא ראיתי, שפגע בי בכונה או
שללא בכונה – שנאתי אליו תתבטל ותהיה כעפר הארץ.

רבנו של עולם, הריני מוחל לכל מי שהקעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי, בין בגופי בין
בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי, בין באנס בין בראון בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין
במעשה.

וכך הנהיג האר"י ז"ל לומר תמיד:

והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי.

וכן כתב הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל:

"האהבה הגדולה, שאנחנו אוהבים את אמתנו, לא תסמא את עינינו מלבקר את כל מומיה,
אבל הננו מוצאים את עצמייתה, גם אחרי הבקרת היותר חפשית, נקיה מכל מום. כלך יפה
רעיתי ומום אין בך".

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

חצי כוס ראשונה : לחיי האחדות

דווקא חצי כוס,

כיון שאנו שרויים בכאב גדול הכולל בשמחת עצמאותנו;
וכיון שיש לנו הזדמנות הערב להביט בחצי הכוס המלאה!

נמלא את הכוס אחד עבור השני – דרך אחדות וחירות.
כשנשתה – נברך "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן"

נברך על פריקת חרש :

"ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה."

שת"פ | חני כהן זדה, התשפ"ד

בגלות היהודי מבודד ונרדף,
במדינת ישראל היהודים מאוחדים ומנצחים.

חידון החברה הישראלית

1. כמה משולשים אפשר למצוא בדגל ישראל?
2. לאיזה שבט היה צבע כחול בדגלו?
3. לאיזה שבט היה צבע לבן בדגלו?
4. מאיזו מדינה הועלו ארצה יהודים במבצע "עזרא ונחמיה"?
5. מהו מבצע "פדיון שבויים"?
6. כמה אחוזים מתושבי מדינת ישראל חיים בקיבוצים?
7. מה היתה הצעתו של הרצל לעיצוב דגל המדינה?
8. באיזה שנה עוגן "התקווה" בחוק רשמי כהמנונה הלאומי של מדינת ישראל?
9. כמה נשים כיהנו בממשלת ישראל ה-1?
10. מה היה תפקידו הרשמי של דב יוסף בראשית תקופת הצנע?
11. מתי הוחלף המטבע הישראלי מלירה לשקל?
12. מה הציע בן גוריון לסמל המדינה?
13. אילו שמות הוצעו לשמה של המדינה?
14. כמה תושבים חיו במדינה עם הקמתה?
15. באיזו שנה עלו הכי הרבה יהודים לארץ מאז קום המדינה?
16. כמה כליות נתרמו בהתנדבות דרך ארגון 'מתנת חיים'?
17. באיזה מקום מדינת ישראל ברשימת המדינות עם האנשים השמחים ביותר?
18. כמה עמותות חסד רשומות בישראל?
19. כמה מהירקות בישראל מגיעים מעוטף עזה?

(פתרונות – בעמוד האחרון)

כתונת פסים

בְּנֵי חֵזֶר מִהַמְעֶרְכָּה וְתִרְמִילוֹ מִתְפַּקֵּעַ
מִכָּל מָה שֶׁלֹּא אֲנִי אֲרֻזְתִּי לוֹ.

גִּרְבֵּים שֶׁתִּרְמָה קֹהֵלָה מֵאַרְגָּנְטִינָה
שְׂמִיכָה מְשֻׁבָּצָת בְּרִיחַ בֵּית אַחֵר
מִגֶּבֶת כְּחֹלָה מִמְשֻׁפָּחָה מִהַמוֹשָׁב
צִיצִית מִירוּשָׁלַיִם
פְּלִיז מִתַּנֵּת חֶבְרַת הַיִּטָּק
צָעִיף שֶׁסָּרְגָה קְשִׁישָׁה
גּוֹפִיּוֹת שֶׁנִּנְקְנוּ מִקְבּוּצַת פִּיבּוֹקֶס
סָדִין שֶׁנָּתַן לוֹ חֵבֶר
כְּפָפוֹת שֶׁקָּנוּ נְעֵרוֹת
מְעִיל מֵאַרְוֶן שֶׁל מִישָׁהוּ שֶׁבָּא וּבִקֵּשׁ לָתֵת.

פוֹרֶסֶת אֶת כָּל הָאֲרִיגִים
וְרוֹקֶמֶת כְּתַנֵּת פִּסִּים חֲדָשָׁה.
רְאֵה יוֹסֵף, עֲרְבוּ לָךְ אַחִידָה.

רחלי מושקוביץ

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ?

אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ.

1 הוא עם יִשְׂרָאֵל מֵאֶז
וּלְתִמִּיד.

שְׂמוֹנִים אֶלֶף מִי יוֹדֵעַ?

שְׂמוֹנִים אֶלֶף אֲנִי יוֹדֵעַ.

80,000 מְנוֹת דָּם נִתְרָמוּ תוֹךְ
חֹדֶשׁ וְחֹצִי לַמִּלְחָמָה
(נכון ל-22.11.23)

שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף מִי יוֹדֵעַ?

שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף אֲנִי יוֹדֵעַ.

300,000 חִפָּלִים הִתְיַצְּבוּ
לַמְּלֻאִים.

300,000 יִשְׂרָאֵלִים חֲזְרוּ
מִחוּי"ל עִם פֶּרֶץ הַמִּלְחָמָה.

סיפורו של אמבולנס 54 ב-7.10

מתוך הספר 'יום אחד באוקטובר' (מספר: עמנואל סקעת)

"...אז אנחנו נוסעים, וכשאנחנו מגיעים כבר יותר לאזור הדרום, אנחנו רואים בדרך עשרות כלי רכב נוסעים איתנו, דוהרים קדימה לאותו כיוון שלנו, חלקם עם נשק בחלון, עם מדים, בלי מדים, אבל כולם דוהרים דוהרים דוהרים דוהרים דרומה. ואנחנו אמבולנס, אז אנחנו מפעילים מערכת כריזה, ובכל זאת אנשים עוקפים אותנו. אנחנו מגיעים לרמזור אדום, מנסים לעבור בזהירות, אבל כולם עוברים באדום! אף אחד לא עוצר. ובקשר הגל של האמבולנסים שקט. שום אמבולנס עוד לא הגיע לגזרה. ואנחנו מבינים שיש אירוע חריג, אבל אין לנו שמץ של מושג מה קורה. את הרדיו לא הדלקנו בשום שלב. שבת..."

היו לנו שם באירוע הזה, לפי דעתי, היו לנו שלושה ניסים. בראש ובראשונה הבורא שמר עלינו, הבורא היה איתנו. שתיים, השבת שמרה עלינו. אם היינו פותחים רדיו, זה היה מוריד לנו את המורל, זה היה שובר אותנו. והדבר השלישי זה שהנבלות האלה לא האמינו שכל אזרח עם נשק יקום ויצא. והיו מלא אנשים כאלה. בדרך הלך, כולם דהרו פנימה. הם לא האמינו שכל אזרח עם נשק יבוא אליהם, הם חשבו שכולם יפחדו. אבל עם ישראל, עם ישראל לוחם. כולם באו ונכנסו באם-אימא שלהם. זה הנס השלישי.

תמיד בשעות משבר אנחנו בתור עם, אנחנו הכי מגובשים, אבל הנה כבר עכשיו מתחילים פה שוב סדקים. ואני חולם, באמת, שהתחושה הזאת של האחדות תישאר כל הזמן. אני מאוד מקווה שאנחנו נתעורר. אנחנו חייבים להיות חכמים, להבין שאנחנו צריכים להיות מאוחדים גם בטוב. כי בינתיים אנחנו מבינים את זה רק כשאנחנו חוטפים."

'אנו מכריזים בזאת' קטעי דיון מתוך מגילת העצמאות

'מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקיבוץ גלויות; תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין...
אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.'

מסירות הנפש והערבות ההדדית העצומות שפרצו במלחמת 'חרכות ברזל' מוכרות היטב לכולנו, כפי שניתן לשמוע מסיפורו של עמנואל חובש 'איוזר הצלה', שמתאר זאת כ'נס' ממש.

מדוע האחדות הלו פורצת דווקא במקרים כאלה (אין היא נוצרת), ולמה היא לא חזקה עכשיו כמו בתחילת החלימה (אין היא נשמרת)?

במגילת העצמאות מוזכר 'השלום לאור חלונם של נביאי ישראל'. נסו למצוא, איך מתארים הנביאים בתנ"ך את האחדות האידאלית בתוך עם ישראל?

ולסיים: עשו סבב משפחתי ונסו להגדיר את האחדות כ-1 עד 3 מילים. לכמה הגדרות שונות הגעתם? ומה זה אומר?

לשם מה אחדות? מה יקרה כיום שנהיה מאוחדים?

"האור הגדול והנצחי הזורח בתנ"ך מתוכו... (עומד לנו) למצוא דרכנו בחתחתי המציאות הקשה, האכזרית וגם רבת הסיכויים של ימינו אלה."

(מדברי בן גוריון)

בראשית י"ד: אברהם אבינו משחרר את אחיינו מהשבי
יד וישמע אברהם כי נשבה אחיו ויָרַק אֶת־חֲנִיָּו
וַיֵּלֶךְ בִּיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן:
טו וַיַּחֲלֶק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכֶּם וַיִּרְדָּפֵם
עַד־חֹבֶבָה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדָמֶשֶׁק: טז וַיָּשָׁב אֶת
כָּל־הָרָכָשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו וְרָכְשׁוֹ הַשִּׁיב וְגַם
אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם:

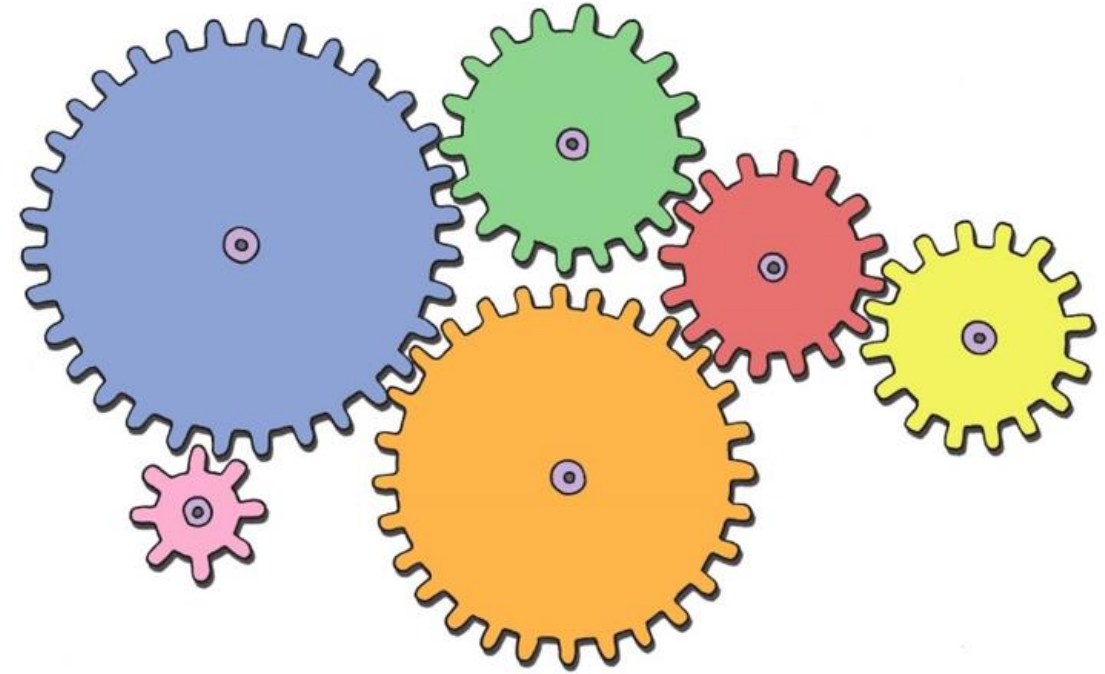
מסביב לאברהם מתנהלת מלחמת עולם בין כל מלכי האיזור. בתוך כך, נלקחים שבויים ובהם אחיינו – לוט. הוא בוחר לצאת להצלה; אך מדוע הוא נלחם להשיב את כל השבויים? הרי הם אינם קשורים אליו!

במדבר ל"ב: שבטי ישראל נשבעים לעזור אחד לשני
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבִנְיָמִן וּלְבִנְיָ רְאוּבֵן הָאֲחִיכֶם יָבֹאוּ
לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁבּוּ פָּה: ... טז וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ גְדֹרֶת צֶאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֶּה וְעָרִים לְטִפְנוּ:
יז וַאֲנַחְנוּ נַחֲלֹץ חֲשִׁים לְפָנֶי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אִם־הִבִּיאֲנָם אֶל־מִקְוָמָם וַיָּשָׁב טִפְנוֹ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: יח לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינֵנוּ עַד
הַתְּנַחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ:

לאחר היצאה ממצרים 40 שנה במדבר, בני ישראל מקבלים נחלות בארץ. בני ראובן, גד וחלק ממנשה מבקשים ומקבלים את עבר הירדן המזרחי. מה מניע אותם לעזור לאחיהם במלחמה על נחלתם בשאר ארץ ישראל? מדוע הם מתנדבים להיות בחזית הלחימה?

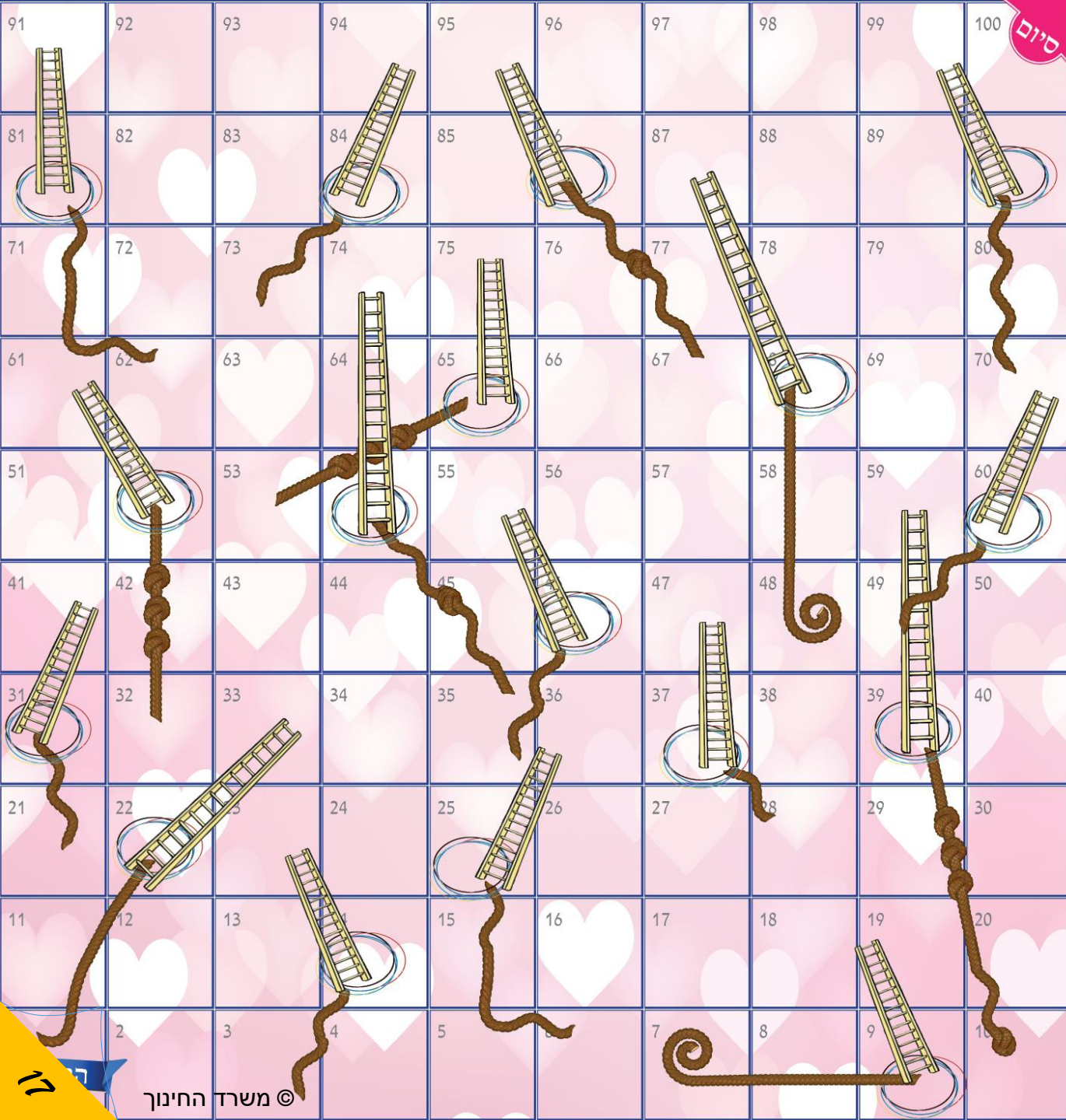
משחק על אחדות – לפרוס על השולחן

ישנן משבצות שמהן יוצאים גם סולם וגם חבל.
מי שמגיע למשבצת כזו מתבקש לספר סיפור אישי שלו בו קיים את מצוות
"ואהבת לרעך כמוך".
לאחר שיספר – מוזמן לעלות בסולם.
אם אין לו רעיון – ירד בחבל וימתין להזדמנות הבאה!

'משפחה דוגמה אישית' לאם שהוא משפחה' **משחק משפחתי על אחדות:**

כתבו בתוך גלגלי השיניים את שמכם, ושמות בני משפחתכם.
הוסיפו/הסירו גלגלי שיניים לפי הצורך.
בין מי למי כתבת את שמך? מדוע?
לסיום: כל אחד כותב בגלגל שלו,
דבר 1 שהוא יכול לתרום עבור החיבור הטוב בין הגלגלים-בני המשפחה.

יָד בִּיד | מִילִים: בַּצֵּלָאֵל אֱלוֹנִי | לַחֵן: צַבִּיקָה פִּיק

יָד בִּיד לְאוֹהֲבִים
אֵין תִּקְוָה לְבוֹדָדִים
יָד בִּיד לַחֲזָלִים
אֶל הַבֵּית שׁוֹב חוֹזְרִים
שׁוֹב חוֹזְרִים

יָד בִּיד לְנֶדְכָאִים
עֲצוּבֵי מִבֶּט תּוֹהִים
אֶל הָאוֹר בְּמַרְחָקִים
אֶל הָאוֹר שְׁבִמְרוֹמִים
לְתִקְוָה בְּחִלּוּמוֹת

שרים יחד

יָד בִּיד אִם רַק תִּתֵּן לִי יָד
יָד בִּיד נִצֵּעַד אֶת כָּל הַדֶּרֶךְ
יָד בִּיד אִם רַק תִּתֵּן לִי יָד
יָד אִם רַק תִּתֵּן
יָד בִּיד לְאוֹרֶךְ כָּל הַדֶּרֶךְ
יָד בִּיד

אִם הַמִּים גּוֹעֲשִׁים
וְחִנֵּף כֹּה קָשִׁים
אֶל תִּפֹּל בְּרוֹחֶךָ
בֹּא גָלָה אֶת עֲצָמְךָ
רַק בְּךָ עֲצָמָה רַבָּה

כְּמַעֲנֵן הַמֶּתְגַּבֵּר
יָד בִּיד הֵן שִׁיר חוֹזֵר
שְׁתֵּי עֵינֶיךָ וְעֵינֵי
הֵן הַכֹּחַ עַד בְּלִי דִי
הֵן הָאוֹר בְּאַפְלָה

חלקו את המשתתפים ל-2:
כל צד צריך לחשוב על שיר שקשור לאחדות
המשתתפים מסתיים כאחת הקבוצות נענית לא רעיון

יָחַד | מִילִים: שְׁמֵרִית אוֹר | לַחֵן: קוֹבֵי אוֹשֶׁרֶת

עוֹד נִדַּע יָמִים טוֹבִים מֵאֵלָה,
עוֹד נִדַּע יָמִים טוֹבִים פִּי אֵלֶךְ
שׁוֹרְשֵׁינוּ יַעֲמִיקוּ סֹלַע
כְּמוֹ אֲרָזִים בַּהַר.
רַק אִם נֶאֱמִין בַּעֲוֹז הָרוּחַ,
רַק אִם נֶאֱמִין וְלֹא נִנּוּחַ
מִן הַמִּיצְרִים אֵל יָם פֶּתוּחַ
כְּמִים רַבִּים נִסְעָר.

עוֹד נִדַּע יָמִים טוֹבִים מֵאֵלָה,
עוֹד נִמְתִּיק מִיָּמִיו שֶׁל יָם הַמֶּלֶחַ,
כִּשְׁדָּה יָרוֹק אַחֵר הַשִּׁלֵּף
כֹּאשֵׁד בִּלְבַּב מַדְבָּר.
רַק אִם נֶאֱמִין וְדֹאֵי נִצְלִיחַ,
רַק אִם נֶאֱמִין וְדֹאֵי נִגִּיעַ
בִּיָּמִים שֶׁל סֶעַר בִּרְקִיעַ
כֹּאשׁ הַתְּמִיד נִבְעָר.

יָחַד - כָּל הַדֶּרֶךְ,
יָחַד - לֹא אַחֲרֵת,
יָד בִּיד נוֹשִׁיט לְטוֹב
שְׁעוֹד יָבוֹא, בּוֹא יָבוֹא.
יָחַד - כָּל הַדֶּרֶךְ,
יָחַד - לֹא אַחֲרֵת,
יָחַד אִישׁ אֵל אִישׁ יִפְתַּח
אֶת לִבּוֹ.

שרים יחד

'יָחַד בְּלֵם קְדוֹשָׁה לֵךְ יִשְׁלָשׁוּ'

'עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן' (מִתְפִּילַת הָעֲמִידָה)

חצי כוס שניה : לחיי הגבורה

עזרא יכין | חני כהן זדה, התשפ"ד

ממלחמת העצמאות ועד מלחמת חרבות הברזל, עזרא יכין התייצב לכל מלחמה ומסר את נפשו פעם אחר פעם למען מדינת ישראל. יכין הוא סופר ומרצה, שבהרצאותיו מחנך דורות של בני נוער לציונות ואהבת העם והארץ. כל בני זכו לשמוע ממנו הרצאות בימי נעוריהם וקראו את ספריו. יכין בן ה 95 הגיע לדרום על מדים בימי ההתארגנות הראשונים להיות עם הלוחמים ולעודד אותם לפני יציאתם לקרב.

שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר אֲלֶף מִי יוֹדָע?
שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר אֲלֶף אֲנִי יוֹדָע.
13,000 מְחַבְּלִים חֲסָלוּ.*

אַרְבָּעִים אֲלֶף מִי יוֹדָע?
אַרְבָּעִים אֲלֶף אֲנִי יוֹדָע.
40,000 מְטָרוֹת הִתְקַפּוּ.

(*נכון ל-2.4.23)

שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים,
מִי יוֹדָע?

שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים,
אֲנִי יוֹדָע.

350 טִילִים וּכֶטֶב־מִים
אִירָאנִיִּים

נִצְחָנוּ בִּיה.

אִז רַב נָסִים הִפְלִאת בְּלִילָה
בַּעַת אֲזַעֲקוֹת פְּלַחוּ דְמָמַת

לִילָה
גְּלִית עַז יַמִּינָךְ לִילָה
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה

דְּרִשְׁתָּ אֶרֶץ אֲשֶׁר עֵינֶיךָ בָּהּ
לִילָה

הוֹבִשְׁתָּ אוֹיֵב בְּאִישׁוֹן לִילָה
וְכָל כְּלִי נֶפֶץ הִפָּגַת לִילָה
וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה

יִדְשַׁת כֶּטֶב־מִים וְטִילִים לִילָה
כָּבְשׁוּ רַחֲמֶיךָ דָּין לִילָה
לֹא נִמְצָא וְלֹא יִשְׁנֶנָּה יוֹם וָגַם
לִילָה

וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה

הֵלַל וְתוֹדָה עַל לַיִל שְׁמֹרִים | אורה רבקה ויגורט

פִּינוּ תוֹדָה הַתְּמִלָּא
עַת הִבְנוּ גְּדֹל הַנֶּס וְהַפְּלָא
עִמָּךְ נִצְרַת מְכַל צֹר
עֲצָתוֹ הִרְעָה בְּאַחַת הוֹצֵר

וְעַתָּה בַשִּׁירָה נִמְלֵא אֶת פִּינוּ
עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשׁוֹנוּ
מוֹדִים עַל הָעֶבֶד וּמִבְקָשִׁים
עַל הָעֶתִיד
שֶׁהֵלַל יִמְשִׁיךְ לְשׁוֹנָנוּ לְהַגִּיד

רוּעָה יִשְׂרָאֵל, עַל בְּנֵיךְ חֲמֹל
לְמוֹסְרֵי נַפְשׁ, טוֹבָתְךָ גָּמֹל
פְּדוּיֵי ה' יִשׁוּבוּ בְּרָנָה
וּכְצוּעֵים תִּרְפָּא – שׁוֹמְעַ
תְּחִנָּה

שׁוֹמְרִים לְעִירְךָ הַכֶּקֶד
וְכָל יוֹשְׁבֵי אֲדָמָתְךָ, שְׁמֹר
נֶצַח סֵלָה וְעַד
וּמַעַל הַר הַבַּיִת יַעֲלוּ רַק
נִיחוּחוֹת
שֶׁל זֶה הַפֶּסַח – זְבָחִים
וְקִרְבָּנוֹת

חידון מלחמות ישראל

20. כמה זמן נמשכה מלחמת השחרור?

21. בסיום איזה מבצע צבאי הונף דגל הדיו באום רשרש?

22. אילו מדינות חברו לישראל במלחמת סיני ב-1956?

23. מי היה רה"מ ישראל בעת מלחמת ששת הימים?

24. דרך איזה שער בחומות ירושלים פרצו הצנחנים לעיר העתיקה במלחמת ששת הימים?

25. מתי התחילה מלחמת ההתשה?

26. מול מי נלחמה ישראל במלחמת ההתשה?

27. איפה נמצא מעבר המיתלה?

28. איזו ועדה חקרה את מלחמת יום הכיפורים?

29. איזו פעולה צבאית זכתה לשם מבצע אופרה?

30. איך נקראים ההסכמים בין ישראל למצרים שנחתמו ב-1978?

31. כוחות צה"ל פלשו ללבנון ביוני 1982. מתי הסתיימה נסיגת כל הכוחות משטח לבנון?

32. מול מי נלחמה ישראל במלחמת לבנון השנייה?

33. מי היה התובע במשפט אייכמן (1961)?

34. מי היה מפכ"ל המשטרה הראשון?

35. מה היה המבצע האחרון במלחמת הקוממיות?

36. "טוראים ייסוגו, מפקדים יישארו לחפות" נאמר מתי?

37. במבצע "דקל" במלחמת השחרור נכבש:

38. מי אמר "הר הבית בידינו"?

(פתרונות – בעמוד האחרון)

סיפורה של טלי חדר ב-7.10

מתוך הספר 'יום אחד באוקטובר'

"...שבת בשש וחצי בבוקר, אזעקה. איתמר והחברה שלו שהיו בקומה למעלה יורדים לממ"ד. אני לא אוהבת ממ"ד אבל בסוף אני הולכת. איתמר מתכתב עם המפקד שלו, הוא בדיוק סיים קורס קצינים, היה בשבוע האחרון של הקורס, ומההתכתבות אנתנו מבינים שזה ביטחוני, שיש מחבלים. אנתנו כולנו קמים לסלון, איתמר לוקח את הנשק, ואני פותחת לו את הדלת, ואומרת לו- "לך נשמה, לך כפרה תעשה את התפקיד שלך, אתה מפקד, תרוץ, תלך, זה הזמן שלך!"

והוא יוצא החוצה, והחברה שלו בוכה, ומסתכלת עליו, ואני מרגיעה אותה, "זה התפקיד שלך, לזה הוא התכונן!", ואז אני מחליטה, אני לא יודעת מה יש לי, אני שמה נעלי ספורט, ומחליטה לרוץ אחרי, אחרי איתמר, אני רצה מהר, לא על הכביש הראשי, דרך סמטאות, ואני מגיעה לגן שעשועים המרכזי פה בשכונה, ושמה אני קולטת איזה שבעה מחבלים, עם אפודים, אקדחים, נשקים כבדים, הולכים לכיוון הבניינים עם נשקים למעלה, ובמקום אחר, לא איפה שהם, אני שומעת קרב יריות, ואני יודעת, אני מרגישה, שבקרב הזה איתמר נמצא.

אז אני נותנת עוד ריצה, וקשה לי לרוץ, ומגיעה כבר למקום אחר, ושם הקרב, הוא כבר לא פשוט, מחול שדים, יריות וצעקות, משטרה, וחבלנים, ואזרחים עם נשקים, ואני מהמקום שלי מתחילה לצעוק להם, "אתם חזקים! אל תפחדו! תהרגו אותם!", להרים את המורל כזה, את הרוח...

ואז אני החלטתי. אמרתי לאיזה בן אדם שם, שהיה לנו חיבור קארמתי שם בשטח, אמרתי לו "תשמע, אני הולכת להביא את הרכב לפנות פצועים" אז הוא מהנהן, ואמר לי, "תלכי, גיבורת ישראל!", אז התחלתי לרוץ, חציתי את כל הכיכר, את הגן שעשועים, הגעתי הביתה, והבת שלי שהייתה בבית, ושמעה אותי צועקת, יצאה מהר, הביאה לי את המפתחות, ואני כולי מתנשמת, נכנסתי לאוטו, והתחלתי לנסוע לאיפה שהפצועים, ופתאום אני רואה את איתמר, על הכביש, אני רואה את איתמר פצוע. אני מסתכלת עליו, הוא מסתכל עליי, "אימא מה את עושה פה!", ואני אומרת, "באתי לקחת אתכם", וזהו, האנשים שהיו שם העלו את איתמר, ועוד פצועים, ואני קולטת שהוא פגוע בבטן, והוא מאבד שם דם, ואני צריכה להציל אותו. אני יוצאת משם לכיוון מד"א, בכניסה לעיר, ואני שמה אותו שם, ואת הפצועים שהיו איתנו, אנתנו הראשונים שהגענו.

בקיצור אני הולכת לרופא שמה ואומרת לו, "זה פצוע בטן, פינוי מהיר, עכשיו להוציא לבית חולים" ואני לוקחת מאיתמר את הנשק, ואומרת לו "איתמר אני לא הולכת איתך. טפל בעצמך. אתה גיבור. אימא תגיע אחר כך, עכשיו אני הולכת להביא עוד פצועים", ואז הוא עשה לי עם הראש, ככה, הנהן בראש, כאילו "בסדר" ...

ויכול להיות גם, יכול להיות שבאמת הגבורה הנשית, כל האימהות, והחוסן הזה, אולי זה טוב לעם שלנו, אני זוכרת את המדהימה הזאת ממצפה רמון, ויקי כנפו, שנלחמה על המצב שלה, היא באה להעביר איזשהו מסר של כוח נשי, שאנתנו חזקות. אומרים "בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ובזכותן עתידים להיגאל", יש המון, המון בהיסטוריה על נשים ואני חלק מההיסטוריה. אולי צריך לחזק כאן את הכוח האימהי, לאו דווקא הנשי, האימהי. וכל אישה יש בה כוחות, ובכל בית, האימא היא זו שמתווה את הדרך, האימהי היא זו שנותנת את הכוחות בבית, כתוב, זה לא אני ממצפיה. כן, אימא היא עקרת הבית, עיקר הבית, כאילו אנתנו כוח שצריך להבין כמה הוא חזק, והינה, גם בשדה הקרב אנתנו שם, היינו שם, גם שם היינו. ואני אישה פשוטה, מה אני. מה אני. גננת. אני אישה פשוטה. אני שלוש שנים עקרת בית, אני לא במסגרת, אני לא סרן בצבא, אני לא מפקדת, אני לא כלום. ואם אני עשיתי את מה שעשיתי, אז שכל אישה תבין שיש בה כוחות."

'אנו מכריזים בזאת'
קטעי דיון מתוך מגילת
המלחמה

...השוואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים... "שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ-ישראל, על אף כל קושי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל-ישרים במולדת עמם.

במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את מלוא-חלקו למאבק האומות השוחרות חירות ושלוש נגד כוחות הרשע הנאצי, ובדם חייליו ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להמנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.

היחס לשואה: 'הוכרעו לטבח'. גם יום הזיכרון מכונה: 'שואה ולאגורה'.

הם לא הובאו לטבח. הם הוכרעו, ואפשר להכריע רק מי שנתחם. כל אחד שם נלחם. כמה הם נלחמו, ואיך? איזו גבורה התחמית בידי הנוצרות ההם?

"האור הגדול והנצחי הזורח בתנ"ך מתוכו... (עומד לנו) למצוא דרכנו בחתחתי המציאות הקשה, האכזרית וגם רבת הסיכויים של ימינו אלה."

(מדבר' בן גוריון)

שמואל א', י"ז: קרב דוד וגלית

יז וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ לְדָוִד בֶּן־סֹחַמָּה לֵאמֹר הִנֵּה וְהָרַח הַמִּתְנַחֵם לְאַחִיד: כ כ וַיִּשְׁפֹּם דָּוִד בְּבֶקֶר וַיִּטֵּשׁ אֶת־הַצֶּאֱלָה עַל־שִׁמְרֹן וַיִּשָּׂא וַיִּלָּךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְשׁוּעַ וַיָּבֵא הַמַּעֲלָלָה וְהַחֲלִיל הַיֵּצֵא אֶל־הַמַּעֲרָכָה וְהָרָעוּ בַּמִּלְחָמָה: כא וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרָכָה לְקִרְאָת מַעֲרָכָה: כב וַיִּטֵּשׁ דָּוִד אֶת־הַפְּלִים מֵעָלָיו עַל־יַד שׁוּמֵר הַכְּלִים וַיִּרְץ הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֵא וַיִּשָּׂאֵל לְאַחִיו לְשָׁלוֹם: כג וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ הַבָּיִת עֹלֶה גִלִּית הַפְּלִשְׁתִּי שָׁמוֹ מִגֹּת מַמְעָרוֹת (מַמְעָרוֹת) פְּלִשְׁתִּים וַיִּדְבֹּר כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד: כד וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאֲתָם אֶת־הָאִישׁ וַיִּנָּסוּ מִפָּנָיו וַיִּירָאוּ מֵאֵד: ...

לב וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוֹל אֲלֵיפֶל לִב־אֲדָם עָלָיו עֲבָדָךְ יִלָּךְ וְנִלָּחַם עִם־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה: לג וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד לֹא תוּכַל לִלָּכֵת אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי־נַעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מְנַעֲרָיו: ס ... לו וַיֹּאמֶר דָּוִד ה' אֲשֶׁר הִצֵּלְנִי מִיַּד הָאָרִי וּמִיַּד הַדָּב הוּא יִצִּילְנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה: ס וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד לֵךְ ו־ה' יִהְיֶה עִמָּךְ: לח וַיִּלְבֹּשׁ שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד מִדָּוִד וַיִּתֵּן קֶוֶבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֹּשׁ אֹתוֹ שָׁרְיוֹן: לט וַיַּחְגֹּר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ מֵעַל לְמָדָיו וַיָּאֵל לִלָּכֵת כִּי לֹא־נִסָּה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוֹל לֹא אוּכַל לִלָּכֵת בְּאֵלָה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסָּרֵם דָּוִד מֵעָלָיו: מ וַיִּקַּח מִקְלָו בְּיָדוֹ וַיִּבְחַרְלוֹ חֲמִשָּׁה חֲלָקֵי־אֲבָנִים מִן־הַנֶּחֱל וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכָלִי הָרַעִים אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּבְלָקוּט וְקָלְעוּ בִּידוֹ וַיִּגֵּשׁ אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי: מא וַיִּלָּךְ הַפְּלִשְׁתִּי הַלָּךְ וְקָרַב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ נִשָּׂא הַצֶּהָה לְפָנָיו: מב וַיִּבֶט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְהוּוּ כִּי־הָיָה נָעַר וַאֲדָמָנִי עִם־יָפָה מְרָאָה: מג וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד הַכָּלֵב אֲנִכִּי כִּי־אַתָּה בְּאֵזְלִי בַּמִּקְלֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בְּא־לֵהוּ: מד וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לָכֵה אֵלָי וְאַתָּה אֶת־בִּשְׂרָךְ לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה: ס מה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלָי בְּחָרֵב וּבַחֲנִית וּבַכִּידֹן וְאֲנִכִּי בְּאֵזְלִי בְּשֵׁם ה' צִבְאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ: מו הַיּוֹם הַזֶּה יִסָּרְךָ ה' בְּיָדִי וְהַפִּיתִיךָ וְהִסְרֵתִי אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעַלֶיךָ וְנָתַתִּי פָגֶר מִחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְתַיִת הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ פְּלִהֲאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: מז וַיִּדְעוּ פְּלִהֲקָהֵל הַזֶּה כִּי־לֹא בְּחָרֵב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ ה' כִּי לֹא־ה' הַמִּלְחָמָה וְנָתַן אֹתָם בְּיָדוֹ: מח וְהָיָה כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלָּךְ וַיִּקָּרַב לְקִרְאָת דָּוִד וַיִּמָּהַר דָּוִד וַיִּרְץ הַמַּעֲרָכָה לְקִרְאָת הַפְּלִשְׁתִּי: מט וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַכְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיִּגַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מַצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמַצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אֶרְצָה: נ וַיִּחְזַק דָּוִד מִרַּחֲפִלְשֵׁתוֹ בְּקָלַע וּבְאֶבֶן וַיִּגַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ וְחָרַב אִין בְּיַד־דָּוִד: נא וַיִּרְץ דָּוִד וַיַּעֲמֹד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלֹפֶה מִתַּעֲרָה וַיִּמָּתֵהוּ וַיִּכְרַתֶּבֶה אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּרְאֵהוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מֵת גְּבוּרָם וַיִּנָּסוּ: נב וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיהוָה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים ...

הסיפור הזה, שנלמד באקדמיות צבאיות ברחבי העולם, הוא תמונת מראה שלנו, נושאי מגן של דוד. בחרבות ברזל אזרחים השקיעו המון עבודה ארוכה לחיילים - כדוד דאגו לשלום אחיהם - כדוד חירפו נפשם לא נשק ובמיוחד כוח צבאי - כדוד ורוממו את הרוח בקומה זקופה של זהות ברורה - כדוד. נוסלמזא עזר מעשי גבורה של דוד. ולשאלו: מהי גבורה?

כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ גֵשֶׁר צַר מְאֹד. וְהַעֲקָר לֹא לְהַתְפַּחַד כָּלָל (ר' נחמן מברסלב)

שיר שמח | מילים: יעקב אורלנד |
לחן: מרדכי זעירא
מומלץ מאוד: לקרוא את סיפור יצירת השיר

אִם גַּם רֵאשֵׁנוּ שָׁח וְעֶצֶב סוֹבְבָנוּ –
הָבָה וְנִתְלַקַּח מִן הַשְׂמִימָה שֶׁבָנוּ.
עֲלֵה וּבָעַר כָּאֵשׁ וְהִדְלִיקֵנוּ כֹּחַ!
אָבוּי לְמִתְיָאֵשׁ, הַלִּילָה יֵשׁ לְשִׁמְחָה!

הִי, הִי, הִי, הִי, הִי, הִי, הִי, הִי,
הָבָה וְנִתְמַלֵּא הַלִּילָה וְגָאֵל
שְׂמִימָה, שְׂמִימָה כְּמֵלֶאכֶל כָּל מִי שֶׁנִּשְׁמָה
הָעֵין, הָעֵין, הָעֵין, הָעֵין, הָעֵין, הָעֵין,
שִׁירֵי עֲלֵה, עֲלֵה כָּל אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל -
עֲלֵה וּבָעַר הֵינָן! נִיצוֹץ שֶׁל נְחֻמָּה בּוֹ!
עֲלֵה וּבָעַר הֵינָן! נִיצוֹץ שֶׁל נְחֻמָּה בּוֹ!
הִי, הִי... הִי, הִי...

מִי שְׂמֵאמִין | מִלִּים: יוֹסִי גִיסְפֵן | לֶחֶן: עֲדִי לִיאֹון
בְּכָל מְקוֹם, כָּל הַזְמָן יֵשׁ לְכוֹלֵנוּ מִגְדוֹל וְעַד קֶטֶן
הַעֵם הַזֶּה הוּא מִשְׁפָּחָה אֶחָד וְעוֹד אֶחָד זֶה סוֹד
יָמִים יָפִים, וְגַם פָּחוֹת וּבְנֵיהֶם תְּשׁוּבָה לְכָל
הַשְּׂאֵלוֹת עִם יִשְׂרָאֵל לֹא יוֹתֵר
תְּמִיד עַל הַמִּפָּה אֲנַחְנוּ נִשְׁאָר
יֵשׁ א-לוֹהִים אֶחָד גָּדוֹל
הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה נוֹתֵן לָנוּ
הַכֹּל ... מִצְוֹה גְדוֹלָה
בֵּין אִפְלָה לְקֶרֶן אוֹר
אֶת הַנִּתִּיב אֲנַחְנוּ רֶק
צְרִיכִים לְבַחֵר
לֵהוֹיֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד ...

וְזֶה יִדּוּעַ הַחַיִּים הֵם מֵתָנָה
הַכֹּל צָפוּי וְהַרְשׁוֹת נִתּוֹנָה

שרים יחד

מִי שְׂמֵאמִין לֹא מִפְּחָד
אֶת הָאֲמוּנָה לֹא אֲבֵד
וְלָנוּ יֵשׁ אֶת מֶלֶךְ הָעוֹלָם
וְהוּא שׁוֹמֵר אוֹתָנוּ מִכּוֹלָם

אֵל אֶרֶץ צָבִי | מִלִּים: תַּלְמָה אֲלִיגוֹן רוֹז |
לֶחֶן: דּוֹבִי זֶלְצֶר

בְּחֲצֵי הַלִּילָה הֵם קָמוּ
וְהָכּוּ בְּקֶצֶה הָעוֹלָם
כְּבָנֵי רֶשֶׁף חֲשׂוּ הִרְחִיקוּ
עוֹף לְהָשִׁיב אֶת כְּבוֹד הָאֱדָם
עַל אֲשֶׁר עִם שָׁחַר לֹא
שָׁב

שרים יחד

אֵל אֶרֶץ צָבִי
אֵל דְּבֶשׁ שְׂדוֹתֶיהָ
אֵל הַכֶּרֶמֶל וְהַמִּדְבָּר
אֵל עִם אֲשֶׁר לֹא יִחַשֶׁה
שְׁאֵת בָּנָיו לֹא יִפְקִיר לָזֶר,

אֵל אֶרֶץ צָבִי שְׂבֵהֶרֶיָה
פּוֹעֶמֶת עִיר מְדוּר לְדוֹר
אֵל אֶרֶץ אִם לְטִבּוֹרָה
קְשׁוּרִים בְּנִיָּה בְּטוֹב
וּבְרַע.
אֵל אֶרֶץ צָבִי
שְׂדֵמְעוֹתֶיהָ
נוֹשְׁרוֹת עַל שִׁדָּה
חֲמֻנִיּוֹת
שְׁעֵצְבוֹנָה וּשְׁשׁוֹנָה
הֵם שְׁתֵּי וְעָרֵב בְּבִגְד
יוֹמָה.

זֶה בְּשֵׁמוֹת הַחֲשׁוֹכוֹת שֶׁל הַלֵּילָה,
אֵיזָה שִׁיר נִתְּנָה לָכֵם כּוֹחַ?
זֶה הַזְמָן לְשִׁיר

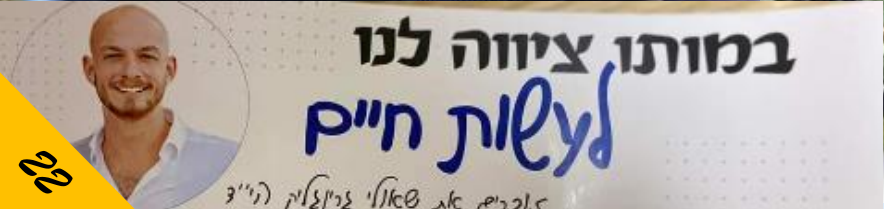
עִם הַנִּצָּח לֹא מִפְּחָד מִדְּרֹךְ אֲרֻכָּה
(הַרְבֵּי יְהוֹשֻׁעַ וְיִצְחָק)

הניחו את הסטיקרים על השולחן.
כל משתתף יבחר אחד מהם, וישתף -
מדוע בחר בסטיקר הזה
ומהי גבורה בעיניו בתקופה שלנו?
לסטיקרים נוספים באתר הפרויקט:

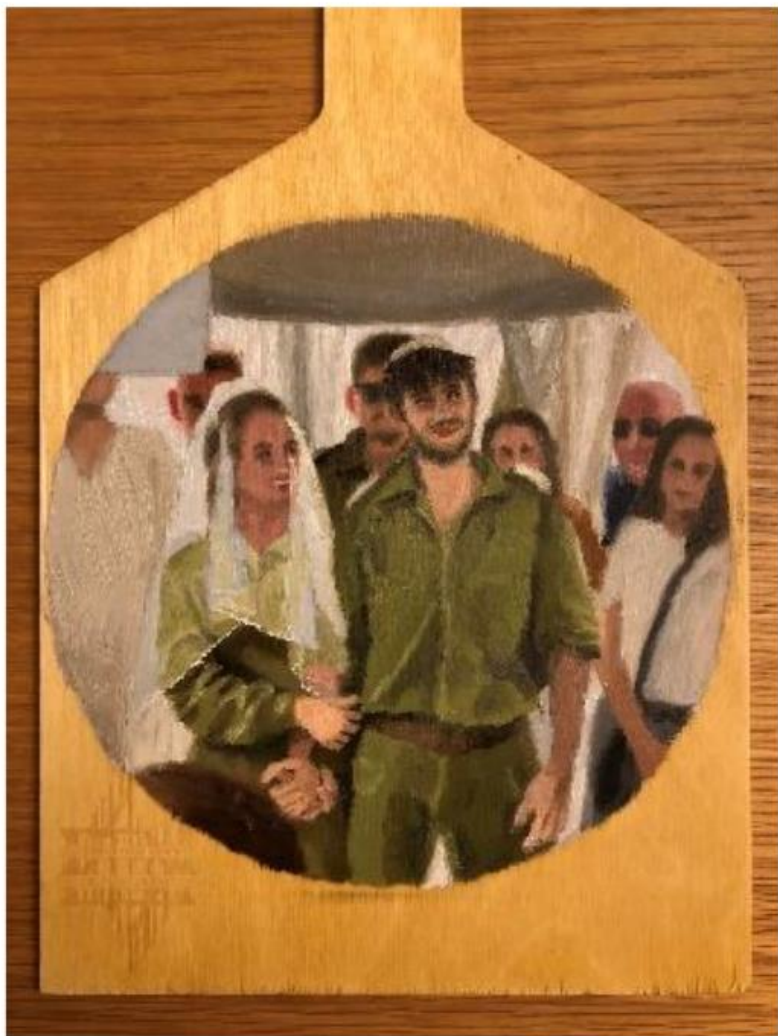
בשבת' נברא האדם
ואנוכי עפר ואפר
לעי"נ נשמת מוריה אור בת שרה סנדרה הי"ד
7.10.23

דף ריק – לצורך הדפסת וגזירת הסטיקרים שבצד השני

חצי כוס שלישית : לחיי החיים!

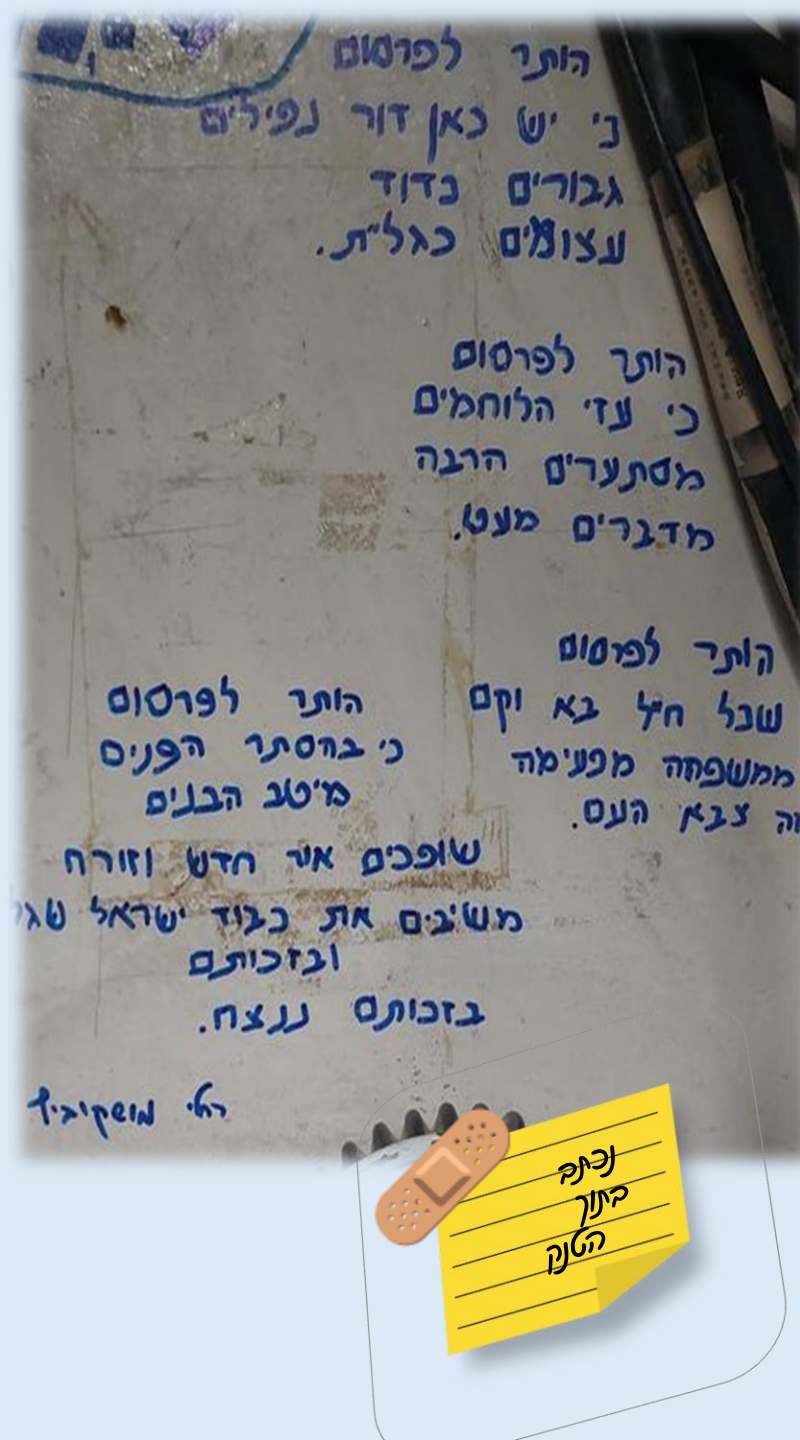
יש חתונה | חני כהן זדה, התשפ"ד
זמן מלחמה מביא עלינו משברים ודאגות מפני
העתיד, ובתוך זה, שני אנשים מצהירים בפנינו שהם
מאמינים בצמיחה של המחר.

שָׁנִים וְחֲצִי, מִי יוֹדֵעַ?
שָׁנִים וְחֲצִי, אֲנִי יוֹדֵעַ.
ב-2.5 מִטָּרִים עָלָה מִפֶּלֶס
הַכֶּנֶרֶת.

שְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים, מִי יוֹדֵעַ?
שְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים, אֲנִי יוֹדֵעַ.
3,000 עוֹלִים חֲדָשִׁים תוֹךְ
חֲדָשִׁים (נִכּוֹן ל-2.1.24)

שִׁבְעָה עָשָׂר אֲלָף שֵׁשׁ מֵאוֹת
עָשָׂרִים וְתִשְׁעַ, מִי יוֹדֵעַ?
שִׁבְעָה עָשָׂר אֲלָף שֵׁשׁ מֵאוֹת
עָשָׂרִים וְתִשְׁעַ, אֲנִי יוֹדֵעַ.
17,629 תִּינוּקוֹת נוֹלָדוּ תוֹךְ
חֹדֶשׁ וְחֲצִי לְמִלְחָמָה (נִכּוֹן ל-23.11.23)

חידון כלכלה ופיתוחים ישראלים

39. עם מי חתמה ישראל על הסכם השילומים?
40. באילו סרטים שיחק חיים טופול?
41. מה היה שמה הקודם של סוכנות החלל הישראלית?
42. מי היה הישראלי הראשון שזכה בפרס נובל?
43. כמה ישראלים זכו עד כה במדליה אולימפית?
44. מה היו התוכניות הראשונות ששודרו בישראל ב-1966?
45. מה היתה תכנית הבידור הראשונה שהעלתה שלישיית 'הגשש החיוור'?
46. מי היתה הקבוצה הראשונה שזכתה בגביע אירופה לאלופות בכדורסל?
47. דמותו של מי מופיעה על שטר ה-200 שקלים?
48. מי מונה לראשון לציון בגיל הצעיר ביותר?
49. מספר הישראלים שזכו עד היום בפרס נובל?
50. איזו ציפור מפריחה את השממה ע"פ התלמוד? (גיטין סח:)
51. האסטרונאוט הישראלי הראשון?
52. ההלוויה הגדולה ביותר במדינת ישראל?
53. מי המציא את כיפת ברזל?
54. מי המציא גלולה המצלמת במעיים?
55. כיצד שווקה עגבניית השרי הישראלית באמריקה?
56. בני כמה 4 המפתחים הישראליים של ICQ?
57. בית חולים ישראלי שרשום ב-10 ביה"ח הטובים בעולם?

(פתרונות - בעמוד האחרון)

האור הגדול והנצחי הזורח בתנ"ך מתוכו... (עומד לנו) למצוא דרכנו בחתחתי המציאות הקשה, האכזרית וגם רבת הסיכויים של ימינו אלה."

(מדברי בן גוריון)

נחמיה ד': שבי ציון משקמים את חומות ירושלים ובונים חיי שגרה לצד שמירה ולחימה
א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַּלֵּט וְטוֹבִיָּה וְהָעֶרְבִים וְהָעֲשָׂדּוּדִים כִּי־עָלְתָה אֲרוֹכָה לְחִמּוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי־הִתְחִלוּ הַפְּרָצִים לְהִסְתָּם וַיַּחֲרֹק לָהֶם מֵאֵד : ב וַיִּקְשְׁרוּ כָלֶם יַחְדָּו לָבֹא לְהִלָּחֶם בִּירוּשָׁלַם וְלַעֲשׂוֹת לוֹ תוֹעָה : ג וַנִּתְפָּלֵל אֶל־אֱלֹהֵינוּ וַנַּעֲמִיד מִשְׁמָר עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה מִפְּנֵיהֶם : ד וַיֹּאמְרוּ יְהוֹדָה כְּשֶׁלֹּכַח הַסֶּבֶל וְהָעֶפֶר הִרְבָּה וַאֲנַחְנוּ לֹא נוֹכָל לִבְנוֹת בַּחוּמָה : ה וַיֹּאמְרוּ צְרִינוּ לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָרְאוּ עַד אֲשֶׁר־נָבֹא אֶל־תוֹכֶם וְהִרְגָנוּם וְהִשְׁבַּתְנוּ אֶת־הַמְּלָאכָה : ו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּאוּ הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים אֲצֵלָם וַיֹּאמְרוּ לָנוּ עֲשֹׂר פְּעֻמִּים מִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר־תֵּשׁוּבוּ עָלֵינוּ : ז וַאֲנַעֲמִיד מִתַּחְתֵּי־וֹת לַמָּקוֹם מֵאַחֲרֵי לְחוּמָהּ בְּצַחֲחִיִּים וַאֲנַעֲמִיד אֶת־הָעַם לְמִשְׁפָּחוֹת עַם־חֲרַבְתֵּיהֶם רַמְחֵיהֶם וְקִשְׁתֵּיהֶם : ח וַאֲרָא וְאָקוּם וְאִמָּר אֶל־הַחֲרִים וְאֶל־הַסָּגָנִים וְאֶל־יֵתֵר הָעָם אֶל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם אֶת־ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא זָכְרוּ וְהִלָּחְמוּ עַל־אַחֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֵיתֵיכֶם נְשִׁיכֶם וּבְתִיכֶם : ט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אוֹיְבֵינוּ כִּי־נִדְּעָה לָנוּ וַיִּפְּרוּ הָאֱלֹהִים אֶת־עֲצָתָם וַיָּשׁוּבוּ בָּלָנוּ אֶל־הַחוּמָה אִישׁ אֶל־מְלֶאכְתּוֹ : י וַיְהִי מִרְהִיּוֹם הַהוּא חֲצִי נֶעֱרִי עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֻצִּים מִחֲזִיקִים וְהַרְמָתִים הַמְּגִלִּים וְהַקִּשְׁתוֹת וְהַשְּׂרִיגִים וְהַשָּׂרִים אַחֲרֵי כָל־בֵּית יְהוֹדָה : יא הַבּוֹנִים בַּחוּמָה וְהַנִּשְׁאָאִים בַּסֶּבֶל עֹמְשִׁים בְּאַחַת יָדוֹ עֹשֶׂה בַּמְּלָאכָה וְאַחַת מִחֲזִקַת הַשֶּׁלַח : יב וְהַבּוֹנִים אִישׁ חֲרָפוֹ אֲסוּרִים עַל־מִתְּנָיו וּבּוֹנִים וְהַתּוֹקֵעַ בְּשׁוֹפָר אֲצָלִי : יג וְאִמָּר אֶל־הַחֲרִים וְאֶל־הַסָּגָנִים וְאֶל־יֵתֵר הָעָם הַמְּלָאכָה הִרְבָּה וּרְחִבָּה וַאֲנַחְנוּ נִפְרָדִים עַל־הַחוּמָה רְחוּקִים אִישׁ מֵאַחֵיו : יד בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר שָׁמָּה תִּקְבְּצוּ אֵלֵינוּ אֶל־לִהְיוֹנוּ יִלָּחֶם לָנוּ : טו וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֻצִּים מִחֲזִיקִים בְּרַמְחִים מַעֲלֹת הַשֹּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים : טז גַּם בָּעֵת הַהִיא אֲמַרְתִּי לָעָם אִישׁ וַנַּעֲרוֹ יִלְּנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהִיּוֹלְנוּ הַלַּיְלָה מִשְׁמָר וְהַיּוֹם מְלָאכָה : יז וְאִין אֲנִי וְאַחִי וְנַעֲרִי וְאִנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר אַחֲרָי אִירָאֲנָחְנוּ פְּשָׁטִים בְּגָדֵינוּ אִישׁ שִׁלְחוֹ הַמָּים :

הסיפור המופלא הזה של שבי ציון מזכיר את סיפורם של שבי ציון בדורות האחרונים, שהכריזו על הקמת מדינה כשבמקביל מנחם חורבן עיקשת על בירתו, ירושלים. מדוע אם כן הוכרזה המדינה לפני תום הקרבות? שאלו את הגדול שבמשתתפי הסעודה - כיצד מנהלים שגרת חיים לצד דאגות וקשיים, קטנים/גדולים? שאלו את הקטן שבמשתתפים - מה עוזר לך לחיות את השגרה בזמן מלחמה?

'אנו מכריזים בזאת' קטעי דיון מתוך מגילת העצמאות

בארץ-ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.

לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזוריו, ולא חדל מתפילה ומתקוה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית.

מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים, מעפילים ומגינים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקידמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית...

אִירִיס חַיִּים מִסְפֶּרֶת בַּהֲרַחֲבָה עַל יוֹתָם, שְׁנֹאֲבֵק כְּדִי לַחֲיוּת, וְעַל חַיִּיו שֶׁנִּגְדְּעוּ בִּאֲחֻזָּת. וּמִצַּד שֵׁנִי, עַל דְּבָרִים שֶׁאִמְרָה לַחֲיוּתִּים שֶׁהִשְׁכִּיחוּ לָהֶם רוּחַ חַיִּים.

לאורם ולאור ההיסטוריה של עמנו - שתפו מה זה לדעתכם לחיות חיים מלאים? איך אתם אוהבים לעשות חיים?

סיפורו של החטוף יותם חיים ז"ל

מתוך הספר 'יום אחד באוקראינה' (מספרת: אמו, איריס חיים)

"...יום אחד, במהלך השבעה, ניגשה אליי אישה אחת, היא באה אליי ואמרה לי, "איריס, אני אשתו של המגיד", והחיילים כאן פשוט הרוסים, אף אחד לא מתפקד, כולם רוצים רק למות", אמרתי לה, "לא, אני חייבת לדבר איתם, עכשיו!", והיא אמרה לי, "אבל הם בעזה!", אז החלטתי להקליט להם. לקחתי את הטלפון ושלחתי להם הודעה, הודעה ספונטנית, לא ישבתי, לא חשבתי, לא כתבתי, פשוט הקלטתי את מה שיצא לי מהפה, וזה מה שאמרתי להם- "שלום, מדברת איריס חיים, אימא של יותם, רציתי להגיד לכם, שאנחנו אוהבים אתכם, אנחנו מאוד אוהבים אתכם, ואנחנו לא כועסים, ואנחנו לא שופטים, ומה שעשיתם, עם כל הכאב והצער, מה שעשיתם זה כנראה היה הדבר הכי נכון באותו הרגע, ואני מבקשת, אני מבקשת מכם לא לחשוב פעמיים כשאתם רואים מחבל, אתם צריכים להרוג אותו, ולא לחשוב שהרגתם חטוף, וברגע שאתם יכולים, בבקשה תבואו אלינו לכאן, אנחנו מאוד רוצים לראות אתכם, להסתכל לכם בעיניים, ולחבק אתכם".

והם באו החיילים, הם באו ברגע שהם יצאו מעזה. הם הגיעו, חמודים כאלה, שפופים עם הראש למטה, והם ישבו אצלנו, ואנחנו חיבקנו אותם, ואמרנו להם אנחנו לא כועסים, אנחנו לא היינו שם, אנחנו לא יודעים מה קרה, שמענו על כל מיני פעולות הסחה ומשיכה של החמאס בעזה, שהם היו עושים, מתחזים לחטופים, ומדברים בעברית, ואז תוקפים. אנחנו לא כעסנו עליהם. פשוט חיבקנו אותם, ובכינו ביחד, וסיפרנו להם על יותם שלנו המדהים. ...

משחק לשולחן –

מפתחים חיים!

מצאו 17 המצאות ישראליות
הרמוזות בתמונות שלמטה.

שאלו בשולחן:

מה המטרה של כל המצאה?
מה המטרה לשמה אנו חיים כאן?

ענו בסבב:

איזו המצאה מוסיפת חיים
הייתי רוצה לפתח.

תפוצרת המצאות ישראליות

ט	כ	כ	ר	ז	ד	ע	ג	מ	ב	ר	ק	מ	ג	ר
ס	א	ט	ה	מ	י	ק	ר	מ	י	ק	ו	ב	ל	ו
ע	ז	ק	נ	ת	ט	י	ב	ר	כ	ב	ג	נ	מ	צ
ו	פ	ד	י	ס	ק	א	ו	נ	ק	י	א	ט	ח	מ
ט	ס	ל	פ	ק	פ	י	ק	ו	ל	ו	ס	ב	ש	ס
ו	ג	ז	ב	י	ס	ל	י	ס	ט	כ	ג	צ	ט	ה
ד	ו	ד	ש	מ	ש	ז	ת	י	ז	ת	כ	ס	צ	ו
ט	ל	ט	פ	ח	ע	ר	י	ס	ת	ר	ק	ע	ז	ק
צ	ס	ק	א	ק	צ	ב	ב	פ	א	ט	ס	ק	ש	ג
ו	ה	צ	נ	ק	ק	ת	ט	ב	א	י	ש	ר	פ	ג
ק	ס	ה	כ	ח	ת	פ	ב	ס	ר	ט	ב	מ	ב	ה
מ	ה	ה	ק	ל	ט	י	ש	פ	ת	י	ת	י	מ	פ
נ	ר	ר	ב	ט	ר	כ	ל	ש	כ	מ	ח	ד	י	ל
א	צ	ז	ה	ב	פ	א	ס	ט	י	ג	ע	ק	ת	ח
ק	ת	ל	ט	ס	ב	ב	ע	ק	ל	ס	ט	ש	ד	ח
ה	ת	י	ת	פ	צ	ה	נ	י	ב	ג	פ	ב	ד	נ

עם ישראל חי | מילים ולחן: אבי אוחיון ואופיר כהן

בקרוב תזרח השמש
נדע ימים יפים מאלה
הלב נלחם בדאגות
כולם יחזרו הביתה
נחכה להם למטה
הלוואי נדע בשורות טובות

הו ארצי נחלתנו
לא תיפול כעת רוחנו
מסביב ברזל של חרבות
ויונה תפרוש כנפיים
התקווה בת שנות אלפיים
עוד נצא לשיר ברחובות

כי עם הנצח לעולם מפחד, אפילו כשקשה לראות
כולם ביחד אף אחד פה לא בודד, שישרפו המלחמות

עם ישראל חי
אם לא נשכח תמיד להיות מאוחדים
עם ישראל חי
בעליות בירידות גם בשעות הכי קשות

הקדוש ברוך הוא שומר עלינו, אז מי יכול עלינו
כי אין לנו עוד מדינה
תעשה שלום בנינו, שמור על ילדינו
כי לא אבדה האמונה

שרים יחד

צונו עצמכם בסרטון
שרים יחד
שתפו ותייגו אותנו
עם הכיתוב:
#עם-ישראל-חי!

'עוד אבינו חי'
(ר' שלמה קרליבך)

חי | מילים: אהוד מנור | לחן: אבי טולדנו

שמעו אחי, אני עוד חי
ושתי עיני עוד נישאות לאור.
רבים חוחי, אך גם פרחי
ולפני שנים רבות מספור.

אני שואל, ומתפלל
טוב שלא אבדה עוד התקווה.

עובר מזמור, מדור לדור,
כמעין מאז ועד עולם

הומים ימי, חי חי
ולילותי, חי חי
ובשמי עמוד האש
עוד קם.

אשיר בלי די, חי חי
אפרוש ידי, חי חי
לידידי אשר מעבר
ים.

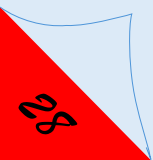
אני שואל, ומתפלל
טוב שלא אבדה עוד התקווה.

חי, חי, חי, כן, אני עוד חי.
זה השיר שסבא שר אתמול לאבא
והיום אני.
אני עוד חי, חי, חי, עם ישראל חי.
זה השיר שסבא שר אתמול לאבא
והיום אני.

שמעו אחי,
אני עוד חי
ושתי עיני
עוד נישאות
לאור.
אז פה לחי
לכל אורחי
ולבני
המבקשים
לחזור.

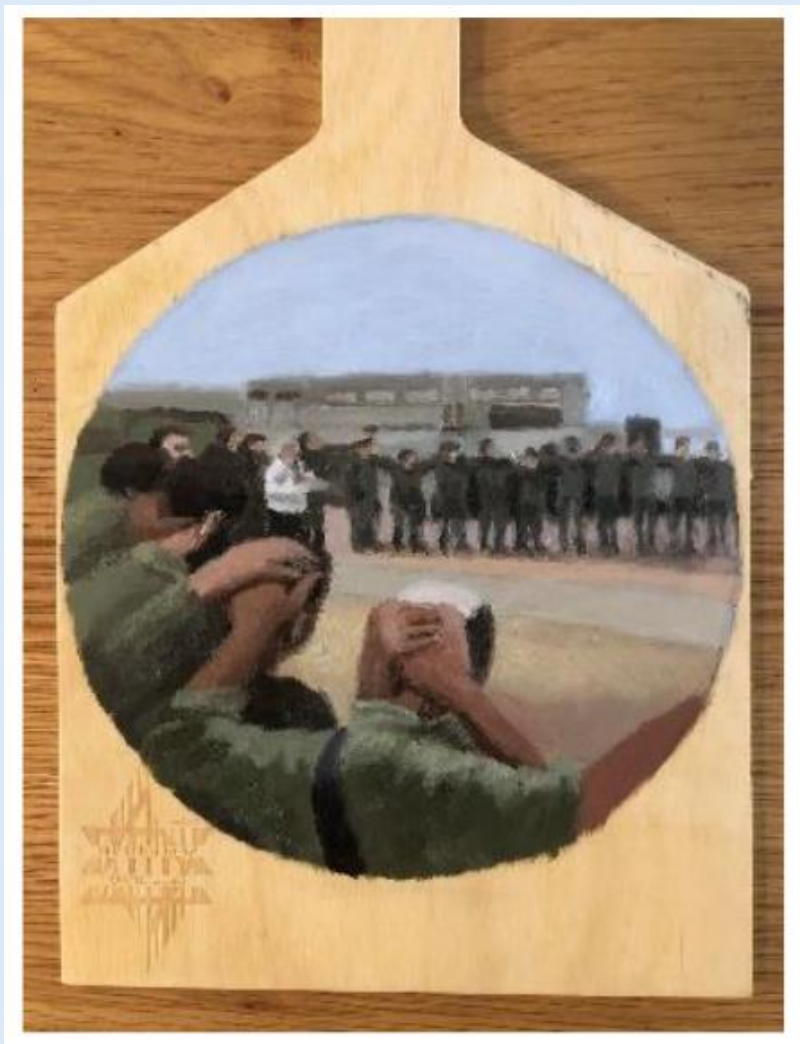

שרים יחד

חצי כוס רביעית : לחיי צדקת הדרך

ברכת הדרך | חני כהן זדה, התשפ"ד
אחרי שבועות של הכנות, רגע לפני היציאה לקרב,
נעמדים כל החיילים ב-ח', לתת ולקבל ברכה
לשמירה בקרב.
את הברכה הקריא עבורם הרב שמואל אליהו.

חידון ידיעת הארץ

58. שם של יישוב שמורכב מ-2 איברים בגוף
59. מהם חמשת ערי פלשתים במקרא?
60. מהו היישוב הגבוה ביותר בארץ?
61. מהו היישוב הנמוך ביותר בארץ?
62. מה שם העיר הנמוכה בעולם כולו?
63. מהי השנה העברית שבה הוקמה פתח תקווה?
64. אילו 3 מקומות נקנו בכסף מלא ע"י אבותינו?
65. ע"ש מי היישוב 'אב"ן יהודה'?
66. איזה קיבוץ הכי קרוב לתל-אביב?
67. מיום הקמת ת"א ועד 1948, הוקמה עיר 1. מי?
68. מהם 3 הערים הגדולות מבחינת אוכלוסין?
69. מהי העיר השלישית בגודלה בארץ?
70. איזו תחנה מייצרת הכי הרבה חשמל בארץ?
71. מי המנהיג שבזמנו הוקמה חומת העיר העתיקה בירושלים כפי שהיא כיום?
72. מהו הכביש שהארוך ביותר בארץ?
73. מהו היער הגדול ביותר בארץ?
74. פי כמה מלוח ים המלח מהים התיכון?
75. מהי המושבה הראשונה שהוקמה בארץ?
76. דרך סודית לירושלים במלחמת העצמאות

(פתרונות – בעמוד האחרון)

מתוך מכתב שכתב אלקנה ויזל הי"ד לפני שיצא לקרב

אם אתם קוראים את המילים האלה כנראה שקרה לי משהו. קודם כל במקרה שנחטפתי לשבי החמאס אני דורש שלא תעשה שום עסקה לשחרור של אף מחבל כדי לשחרר אותי. הניצחון המוחץ שלנו יותר חשוב מהכל, אז אנא פשוט תמשיכו לפעול בכל הכוח כדי שניצחוננו יהיה כמה שיותר מוחץ.

אולי נפלתי בקרב. כשחייל נופל בקרב זה עצוב. אבל אני מבקש מכם שתהיו שמחים. אל תהיו עצובים כשאתם נפרדים ממני. תשירו הרבה, תיטעו בלבבות, תחזיקו אחד לשני את הידיים ותחזקו זה את זה. יש לנו כל כך הרבה על מה להתגאות ולשמוח, אנחנו דור של גאולה! אנחנו כותבים את הרגעים הכי משמעותיים בהיסטוריה של העם שלנו, ושל העולם כולו. אז בבקשה מכם תהיו אופטימיים. תמשיכו לבחור בחיים כל הזמן. חיים של אהבה, תקווה, טוהר ואופטימיות.

תסתכלו לאנשים היקרים שלכם בלבן של העיניים ותזכירו להם שכל מה שעובר עליהם בחיים האלה שווה את זה. ושיש להם הרבה בשביל מה לחיות. תחיו! אל תפסיקו לרגע את העוצמות של החיים!

בצוק איתן כבר נפצתי. הייתה לי את הבחירה להישאר מאחור, אבל אני לרגע לא מתחרט על כך שחזרתי להיות לוחם. להפך, זאת ההחלטה הכי טובה שהחלטתי אי פעם.

מִילִיאָרְד, מִי יוֹדֵעַ?

מִילִיאָרְד, אֲנִי יוֹדֵעַ.

1,000,000,000 אִישׁ

(וְיוֹתֵר) נֶחֱשָׁפוּ לְהַסְפָּרָה

יִשְׂרָאֵלִית (כבר ב-20.10.23)

מָאתַיִם אֶלֶף, מִי יוֹדֵעַ?

מָאתַיִם אֶלֶף, אֲנִי

יוֹדֵעַ.

200,000 דִּירוֹת נְבִנוֹת

כָּעֵת בְּמִדְיַנַת יִשְׂרָאֵל.

שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת שְׁלוֹשִׁים

וּשְׁלוֹשָׁה, מִי יוֹדֵעַ?

שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת שְׁלוֹשִׁים

וּשְׁלוֹשָׁה, אֲנִי יוֹדֵעַ.

833 צְעִירִים עָלוּ לָאָרֶץ

וְהִתְגַּיְסוּ בְּמַחֲזֹר

הַגִּיּוֹס הָאַחֵרוֹן.

האור הגדול והנצחי הזורח בתנ"ך מתוכו... (עומד לנו) למצוא דרכנו בחתחתי המציאות הקשה, האכזרית וגם רבת הסיכויים של ימינו אלה."

(מדברי בן גוריון)

שופטים י"א: בני עמון מכריזים מלחמה על ישראל ויפתח השופט נעמד כנגדם
יב וישלח יפתח מלואכים אלמלך בניעמון לאמר מהלי ולך פיתחתי אלי להלחם בארצי : יג ויאמר מלך בניעמון אלמלכיו יפתח פיתחתי ישראל אתארצי בעלותו ממצריו מארנו ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהו בשלום : יד ויוסף עוד יפתח וישלח מלואכים אלמלך בני עמון : טו ויאמר לו זה אמר יפתח לאלקח ישראל אתארץ מואב ואתארץ בני עמון : טז כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה : יז וישלח ישראל מלואכים אלמלך אדום לאמר אעברהנא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אלמלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש : יח וילך במדבר ויסב אתארץ אדום ואתארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנו ולא יבאו בגבול מואב כי ארנו גבול מואב : יט וישלח ישראל מלואכים אלסיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברהנא בארצך עד מקומי : כ ולא האמין סיחון אתישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כלעמו ויחננו ביהצה וילחם עמישראל : כא ויתן ה' אלהי ישראל אתסיחון ואתכלעמו בידי ישראל ויכנס וירש ישראל את כלארץ האמרי וישב הארץ ההיא : כב וירשו את כלגבול האמרי מארנו ועד היבק ומיהמדבר ועד הירדן : כג ועתה ה' אלהי ישראל הוריש אתהאמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו : כד הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש ה' אלהינו מפנינו אותו נירש : כה ועתה הטוב טוב אתה מבקלך בראפך מלך מואב הרוב רב עמישראל אם ילחם נלחם בם : כו בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר עלי ידי ארנו שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא : כז ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי וישפט ה' השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון : כח ולא שמע מלך בני עמון אלדברי יפתח אשר שלח אליו : כט ותהי עליפתח רוח ה' ... לב ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם ה' בידי : לג וילכם מערוער ועד בואף מלית עשרים עיר ועד אביל כרמים מכה גדולה מאד ויבנעו בני עמון מפני בני ישראל : פ

זהו אחד המ"מ ואירועי ההיסטוריה הישראלית המפורסמים במקורות.

אם בכל זאת נאמר בני עמון לא שמעו אל דברי יפתח, מדוע טורח הנביא לכתוב את כל הדו-שיח הזה? עבור מי הוא נכתב?

בחרו אחד מן המשתתפים שיציג בחירה שעשה בשנה האחרונה ויסיביר מדוע דרכו צדקו.

לאחר שסיים לדבר, נסו בצורה מסודרת להקשות עליו.

בנקודה מסוימת עצרו ושאלו אותו: מה עוצר או יכול לעצור או לדבוק בדרכו גם כנגד קושיות וקשיים?

'אנו מכריזים בזאת'
קטע דיון מתוך מגילת
העצמאות

לפיכך נתכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל,

היא מדינת ישראל!

... מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית, על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב, היום הזה, ערב שבת, ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

צפו יחד בהסרטה המרוממת

של הכרזת העצמאות.

מהי זכותנו הטבעית?

מהי ההיסטוריה?

מה הכוונה במשפט "מתוך

ביטחון בצור ישראל", ומדוע

אחתים כך את ההכרזה?

מהו המצב שלנו?

סיפורו של איש זק"א יוסי לנדאו ב-7.10

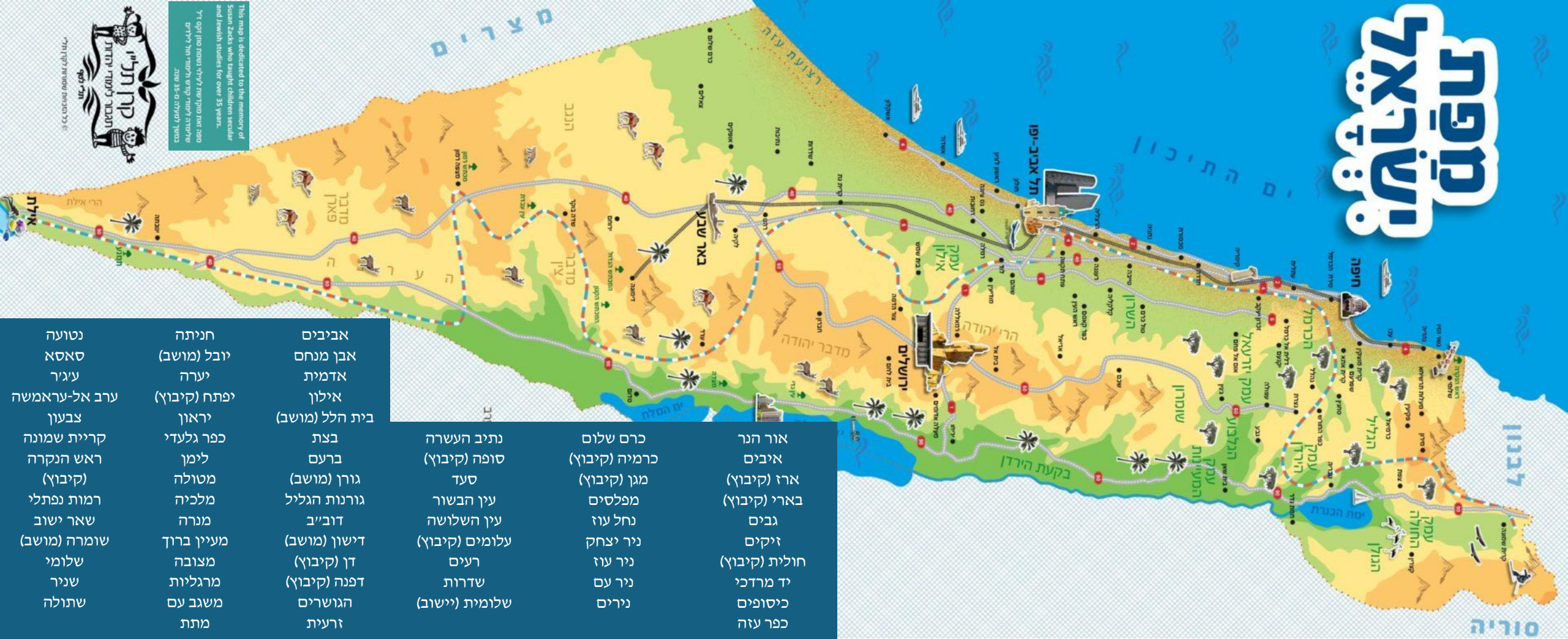
מתוך הספר 'יום אחד באוקטובר'

"... אנחנו מגיעים לאיזה רכב אחד שהיה שם, ארבע שעות אחרי שכל האירוע התחיל, אנחנו מגיעים לאיזה רכב, והיו שם בפנים זוג הורים, שהם היו ירויים, בתוך הרכב, ואנחנו מתחילים לבדוק אותם, לראות אם הם חיים, או לטפל בהם ולהכניס אותם בשקית גופה. והשמש קופחת, ואנחנו יודעים שכל דקה קריטית פה בשביל הגופות, ואז אנחנו שומעים בכי של ילדה! הילדה הייתה בתוך האוטו! מתחת לכסא, וזאת הייתה סטירה ראשונה שלי, שקיבלתי בשביעי באוקטובר. זה משהו שלא הכינו אותי, שלא הייתי מוכן לזה.

והילדה בוכה בוכה, ואני אומר לה "באנו להציל אותך", אז היא שואלת "אתה משלנו", אמרתי "כן". והיא מבקשת ממני סימן, לדעת שאנחנו לא חמאס, ואני אומר לה, עם דמעות בעיניים: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". * ואז היא יצאה החוצה מתחת לכיסא, ובעיניים שלי אני רואה רק את הנכדות שלי, היא הייתה באותו גיל, וכמעט נפלתי שם, כמעט התמוטטתי ונשברתי במקום, אבל אמרתי "זה לא הזמן עכשיו בשביל זה". כיסיתי את העיניים שלה, העברתי אותה לאיזה קצין משטרה שהיה שם בסביבה, ואמרתי לו "קח אותה בבקשה, תשמור עליה, כי כשהיא פה אני לא מסוגל להמשיך" ...

... הנרצחים האלו, הקדושים, הטהורים, הם דאגו לנו, הם דאגו שאנחנו נעביר את המסר, שלא הרגו אותם סתם. הם אמרו לנו- "ניסו לקחת את הכבוד העצמי שלנו, ניסו לקחת את הזהות שלנו, ניסו למחוק אותנו, ניסו לא להשאיר מאיתנו שום דבר, אבל אתם תספרו לכל העולם! תספרו את זה, תספרו את מה שהיה, ותגידו מה שאנחנו עברנו. העיניים שלכם זה כמו הפה שלנו, את מה שאנחנו לא יכולים לספר, העיניים שלכם יכולות לספר". זאת הצוואה שלהם, שאני קיבלתי. ואת הצוואה הזאת אני משתדל לקיים."

מפת עתה

נטועה	חניתה	אביבים	אור הנר
סאסא	יובל (מושב)	אבן מנחם	איבים
עיגור	יערה	אדמית	ארז (קיבוץ)
ערב אל-עראמשה	יפתח (קיבוץ)	אילון	בארי (קיבוץ)
צבעון	יראון	בית הלל (מושב)	גבים
קריית שמונה	כפר גלעדי	בצת	זיקים
ראש הנקרה	לימן	ברעם	חולית (קיבוץ)
(קיבוץ)	מטולה	גורן (מושב)	יד מרדכי
רמות נפתלי	מלכיה	גורנות הגליל	כיסופים
שאר ישוב	מנרה	דוב"ב	כפר עזה
שומרה (מושב)	מעין ברוך	דישון (מושב)	
שלומי	מצובה	דן (קיבוץ)	
שנר	מרגליות	דפנה (קיבוץ)	
שתולה	משגב עם	הגושרים	
	מתת	זרעית	
		נתיב העשרה	
		סופה (קיבוץ)	
		סעד	
		עין הבשור	
		עין השלושה	
		עלומים (קיבוץ)	
		רעים	
		שדרות	
		שלומית (יישוב)	
		כרם שלום	
		כרמיה (קיבוץ)	
		מגן (קיבוץ)	
		מפלסים	
		נחל עוז	
		ניר יצחק	
		ניר עוז	
		ניר עם	
		נירים	

משחק לשולחן - 'לא בזכות הכוח, אלא בכוח הזכות' (מנחם בגין)

א. סמנו על המפה היכן נמצא כל יישוב שברשימה.

ב. חפשו בתנ"ך: האם היישוב מופיע?

אם כן, רשמו אותו על אחד הפתקים + הספר בו הוא מופיע.

ג. סיימתם? צלמו, תייגו אותנו וכתבו: #ושבו_בנים_לגבולם

חבלי משיח | מילים ולחן: נעמי שמר

כאשר אני הולך
בלי אין ובלי אין
על ליבי כמו קמע
יש לי כל הזמן
שיר קטן, שיר קטן.

יש כאלה ששרים
מעבר לדממה
שפתיהם אולי אינן
נעות
אבל קולם
ישמע, ישמע.

לפעמים אני סופג
מכה אחר מכה
וכשרע לי וכשמר לי
אז אני דווקא
שר לי כך, שר לי כך.

אם אגיע אל הבית
אצל הברושים
מישהו יגיש לי מים
וככלות כוחי
עוד אשיר, עוד אשיר.

חבלי משיח הנה זה בא
חבלי משיח הנה זה בא
חבלי משיח הנה זה בא היום
הנה זה בא היום

שרים יחד

אני שייך לעם | מילים: ישי ריבו | לחן: ישי ריבו + נחלת הכלל

אני שייך לעם - הכי עתיק בארכיון
אני שייך לעם - שלא הבין כל היסטוריון
אני שייך לעם - אפילו הטבע מתחתיו
אני שייך לעם - שים גדול נס מפניו
אני שייך לעם - שעוד יזכה לראות את הסוף
אני שייך לעם - שעליו פילסוף כל פילוסוף
אני שייך לעם - שהיגיון בו לא תופס
אני שייך לעם - שבשבילו נברא הנס

שרים יחד

אז מה נשתנה העם שלי מכל העמים
שבכל העמים אליליהם לא רואים ולא שומעים
והעם שאליו אני שייך - ה' הוא א-לוקיו

רק בגלל הרוח | מילים: מיכה שטרית |

לחן: לאה שבת

יהיה מה שיהיה
אני עוד אשנה
אני אגשים את חלומי
נושאי בשורה רעה
מכות או עוד גזירה
לא ישנו את מהותי.
את שיש לי להגיד,
אני עוד אצרח
אפילו בירח ישמעו
מי שיגיד: "לא כך"
אותו לא אשכח
יבוא היום אוכיח צדקתי.

שרים יחד

אני את והאל שלצידי
עוד ננצח
לא בגלל הכח
רק בגלל הרוח
הנושבת בגבי.

רק בגלל הרוח
בתוכי, במוחי, בנשמתי
רק בגלל הרוח
בתוכי, בדמי, בנשמתי.

שמע ישראל

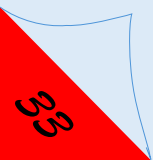
ה' א-לֹהֵינוּ

ה' אחד

(דברים י' ד')

הוסיפו משפט משלכם
לאחד השירים שבאן
ושלחו אותנו:
hiburimelazit@gmail.com

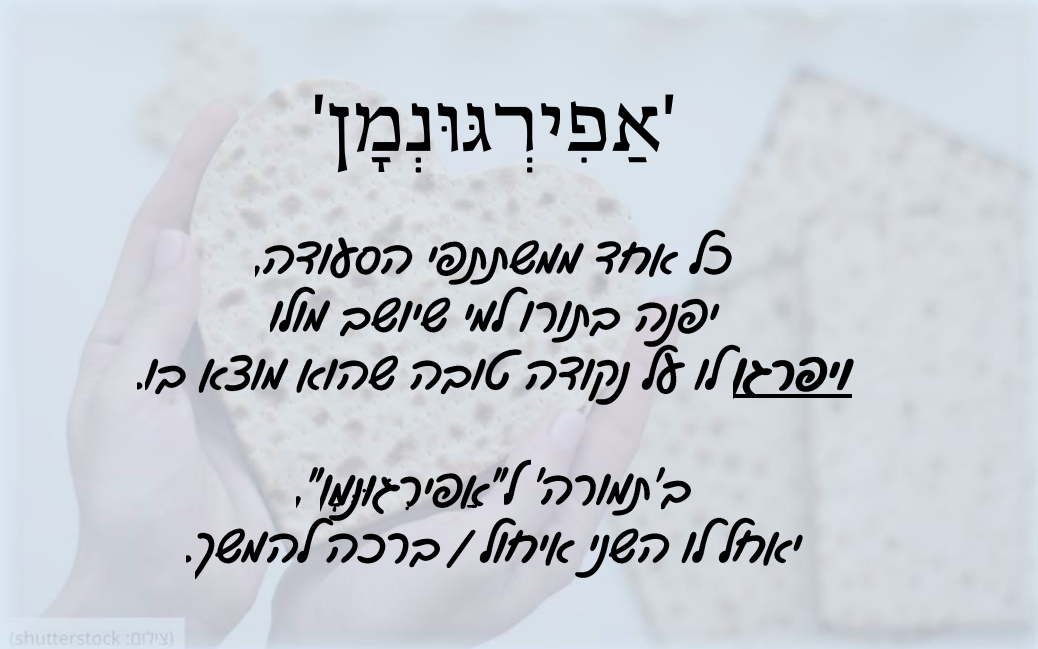
כָּל עוֹד בְּלֵבב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמִיָּה
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה

עוֹד לֹא אֶבְדָּה תְּקוּתָנוּ
הַתְּקוּהָ בֵּת שְׁנוֹת אֲלֻפִּים
לְהִיּוֹת עִם חֶפְשִׁי בְּאַרְצֵנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם

כוס חמישית מלאה : לחיי התקווה

שריס יחזר.

'אפירגונימן'

כל אחד ממשתפי הסעודה,
יפנה בתורו למי שיושב מולו
ויפרגן לו על נקודה טובה שהוא מוצא בו.

ב'תמורה' ל"אפירגונימן",
יאלצו לו השני איחול / ברכה להמשך.

(צילום: shutterstock)

חֶסֶל סְדוּר לַיֵּל יוֹם הָעֶצְמָאוֹת,

בְּתַפְלָה לְבִנְיָן הַבֵּית בְּאַחַדוֹת.

כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְרֹאוֹת עֶצְמָאוֹת בֶּן נִזְכָּה לָלֶכֶת קוֹמָמִיּוֹת.

זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה, קוֹמִים קָהֵל עֲדַת מִי מָנָה.

בְּקִרּוֹב נֶהֱל נִטְעֵי כָנָה פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

וְקִיִּים בְּנוֹ דְּבָרֵי הַנְּבִיא יִשְׁעִיהוּ (כ"ה, ח"י) :

בְּכָל הַבָּיִת לְנֶצֶחַ וּבְמוֹתָהּ ה' א-לוֹהֵים הַמְעֵה מֵעַל
כָּל-פָּנִים, וְזָרַפְתָּ עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל-הָאָרֶץ כִּי ה' הַבָּר :

בשנה הבאה | מילים: אהוד מנור | לחן: נורית הירש

שרים יחד

בשנה הבאה נפרש כפות ידים
מול האור הנגד, הלבו.
אנפה לבנה תפרש באור כנפים
והשמש תזרח בתוכו.

ענבים אדמים יבשילו עד הערב
ויגשו צוננים לשלחן,
ורוחות רדומים ישאו על אם הדרך
עתונים ישנים ועגן.

עוד תראה, עוד תראה
כמה טוב יהיה
בשנה, בשנה הבאה.

בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספר צפרים נודדות
ילדים בחפשה ישחקו תופסת
בין הבית לבין השדות.

מברכים ברכת המזון. אחר המילים 'כל את וכל שעה' יש שנהגו להוסיף:

על הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנחמות ועל המלחמות
שעשית לנו בזמן הזה.

כשעמדו צבאות ערב על עמך ישראל, ובקשו להשמיד להרג ולאבד את יושבי ארצך, מנער ועד זקן טף ונשים, ובהם עם שרידי חרב אשר נצלו מתפת האש של שונאריך, אחד מעיר ושנים ממשפחה, ושברו למצא מנוח לכף רגלם בארצך אשר הבטחת להם. ואתה ברחמיך הרבים עמדת לנו בעת צרתנו, הפרת את עצתם וקלקלת את מחשבתם, זקפת קומתנו וקוממת את חרותנו, רבת את ריבנו, דנת את דיננו, נקמת את נקמתנו, מסרת רבים ביד מעטים, טמאים ביד קדושים, ועשית לנו שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה, הדברת עמים תחתנו ולאמים תחת רגלנו, ונתת לנו את נחלתנו, ארץ כנען לגבולותיה, והחזרתנו את מקום מקדש היכלך. כן עשה עמנו נס ופלא לטובה, הפר עצת אויבינו, ודשננו בנאות ארצך, ונפוצותינו מארבע כנפות הארץ תקבץ, ונשמח בבנין עירך ובתקון היכלך ובצמיחת קרו לך ועבדך במהרה בימינו, ונודה לשמך הגדול. (עי' הרב משה צבי נריה זצ"ל)

ומשיכים 'ואל הכל'.

לאחר הברכה לא לשכוח להודות לאמא רגני הסעודה. מועדים לשמחה ואניצחון!

נספחים | תשובות לחידות

חידון החברה הישראלית (עמ' 15)

1. 8
2. שבט יהודה
3. שבט זבולון
4. מעירק
5. מבצע שהופעל ע"י AAJ להעלאת יהודי אתיופיה
6. כ-2 אחוזים
7. דגל לבן עם שבעה כוכבי זהב
8. 2004
9. אחת
10. שר האספקה והקיצוב
11. 1980
12. 2 אריות מחזיקים את לוחות הברית.
13. ציון, יהודה, עבר.
14. כ-780,000, מתוכם 650,000 יהודים
15. בשנת 1990. כמעט 200,000 עולים
16. נכון ל-2024: 1,600
17. מקום 3
18. כ-16,000
19. *75%

חידון מלחמות ישראל (עמ' 20)

20. כ-20 חודשים
21. מבצע עובדה
22. בריטניה וצרפת
23. לוי אשכול
24. שער האריות
25. 1969
26. מול מצרים
27. בחצי האי סיני
28. ועדת אגרנט
29. הפצצת הכור העירקי
30. הסכמי קמפ דייוויד
31. מאי 2000
32. חיזבאללה
33. גדעון האוזנר
34. יחזקאל סהר
35. מבצע 'עובדה'
36. הקרב בקסטל
37. הגליל התחתון
38. מוטת גור במלחמת ששת הימים

חידון כלכלה ופיתוחים ישראלים (עמ' 25)

39. מערב גרמניה
40. כנר על הגג, סלאח שבתי
41. הסוכנות הישראלית לניצול החלל
42. ש"י עגנון, פרס לספרות
43. 5
44. לימודי אנגלית ומתמטיקה
45. 'שמחת זקנתי'
46. מכבי תל אביב
47. המשורר נתן אלתרמן
48. הרב מדרכי אליהו זצ"ל
49. 12
50. הדוכיפת – הציפור הלאומית של ישראל
51. אילן רמון
52. הלוויית הראשון לציון הרב עובדיה יוסף זצ"ל
53. דני גולד
54. ד"ר גבריאל עידן
55. TV tomatoes – כחטיף בריא לנשנש
56. 24, 25, 26, 27 ו-24
57. שיבא-תל השומר

חידון ידיעת הארץ (עמ' 30)

58. ראש העין
59. עזה, אשדוד, אשקלון, גת, עקרון.
60. מגידל שאמס
61. נווה זוהר
62. יריחו
63. תרל"ח
64. הר הבית, מערת המכפלה וקבר יוסף
65. אליעזר בן יהודה
66. גליל ים
67. עפולה
68. ירושלים, ת"א, באר שבע
69. ערד
70. תחנת הכוח בחדרה
71. סולטאן סולימאן
72. כביש 90 (478 ק"מ)
73. יער יתיר בדרום הרב חברון (4 מליון עצים)
74. פי 10 (33% מליחות)
75. ראש פינה
76. דרך בורמה

בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים ובכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.

לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזורים, ולא חדל מתפלה ומתקוה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית.

מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולבארצו במולדתם העתיקה, ובדורות האחרונים שבו לארצם באמונים, וחלוצים, מעפילים ומגיעים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים ועריים והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקידמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.

בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה רחוק המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו.

זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואושרה במנדט מטעם אובר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין-לאומי לקשר ההיסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי השואה שנתחללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעת העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודית בארץ ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שווה וזכויות בתוך משפחת העמים.

שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ ישראל, על אף כל קושי, מענה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל-ישרים במולדת עמם.

במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את מלוא חלקו למאבק האומות השוארות חירות ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי, ובדם חייליו ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להמונות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות.

ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות ההחלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, העצרת תבעה מארץ תושבי ארץ ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם החל לביצוע ההחלטה. הכרה זו של האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה.

זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברישות עצמי במדינתו הריבונית.

לפיכך נתכנסנו אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ ישראל ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטות עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבת ו' אייר תש"ח, 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתקבע על ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאוחר מ' באוקטובר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמנית, ומוסד הביצוע שלה, מנהלת העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תיקרא בשם ישראל.

מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקיבוץ גלויות תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונו של נביא ישראל, תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין, תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, היגיון ותרבות, תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות, ותנהיג נאמנה לעקרונותיה של מציל האומות המאוחדות.

מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל בתוך משפחת העמים.

אנו קוראים - גם בתוך התקפות הדמים הנערכת עלינו זה חדשים - לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על השלום ולטוול חלקם בבנין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאמה בכל מוסדותיה, הזמניים והקבועים.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקידמת המורח והיבון כולו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבנין ולעמוד לזמינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולה ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בהתממת ידינו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב, היום הזה, ערב שבת ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948.

Handwritten signatures and notes in Hebrew, including names like "אוריאל זעבי" and "אוריאל זעבי", and dates like "29/11/47".

הרשית עבר קראת חלקים הנחתים שבתחלה. מוזמנים לחתום ביום